

32000L0012

26.5.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 126/1

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/12/ES
ze dne 20. března 2000
o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 první a třetí větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 73/183/EHS ze dne 28. června 1973 o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatnou činnost bank a jiných finančních institucí ⁽³⁾, první směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu ⁽⁴⁾, směrnice Rady 89/299/EHS ze dne 17. dubna 1989 o kapitálu úvěrových institucí ⁽⁵⁾, druhá směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu ⁽⁶⁾, směrnice Rady 89/647/EHS ze dne 18. prosince 1989 o ukazateli kapitálové přiměřenosti

úvěrových institucí ⁽⁷⁾, směrnice Rady 92/30/EHS ze dne 6. dubna 1992 o dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě ⁽⁸⁾ a směrnice Rady 92/121/EHS ze dne 21. prosince 1992 o sledování a kontrole velké úvěrové angažovanosti úvěrových institucí ⁽⁹⁾ byly vícekrát podstatně změněny. Je proto třeba z důvodů jasnosti a racionality přistoupit ke kodifikaci těchto směrnic a spojit je do jediného textu.

(2) Podle Smlouvy je zakázáno jakékoli diskriminační zacházení v oblasti usazování a poskytování služeb, jež by se zakládalo na státní příslušnosti nebo na skutečnosti, že podnik není usazen v členském státě, kde jsou dané služby poskytovány.

(3) K usnadnění přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu je nutno odstranit nejrušivější rozdíly mezi právními předpisy členských států, které upravují právní postavení těchto institucí.

(4) Tato směrnice je z hlediska svobody usazování i z hlediska volného pohybu služeb v bankovníctví základním nástrojem pro dosažení společného trhu, jak bylo rozhodnuto Jednotným evropským aktem a naplánováno v Bílé knize Komise.

(5) Z důvodů ochrany úspor i k vytvoření rovných podmínek hospodářské soutěže mezi úvěrovými institucemi se musí koordinační opatření týkající se úvěrových institucí vztahovat na všechny tyto instituce. Je však nutné náležitě přihlížet k objektivním rozdílům v jejich právním postavení a k jejich úkolům, jak je stanoví vnitrostátní právní předpisy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 25.5.1998, s. 13.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu předložené dne 18. ledna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. března 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, 16.7.1973, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 124, 5.5.1989, s. 16. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 14. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/33/ES.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 29, 5.2.1993, s. 1. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 1994.

- (6) Proto musí být oblast působnosti těchto opatření co nejširší, aby se vztahovala na všechny instituce, jejichž činnost spočívá v přijímání splatných peněžních prostředků od veřejnosti ve formě vkladů i v jiných formách, jako je soustavné vydávání dluhopisů a obdobných cenných papírů a poskytování úvěru na vlastní účet. Je nutné stanovit výjimky pro některé úvěrové instituce, na něž se tato směrnice nemůže vztahovat. Tato směrnice se nedotýká použití vnitrostátních právních předpisů, které stanoví zvláštní doplňková povolení umožňující úvěrovým institucím vykonávat určité činnosti nebo provozovat určité druhy operací.
- (7) Účelem přijatého přístupu je dosáhnout pouze nezbytné základní harmonizace, dostatečné k zajištění vzájemného uznávání povolení a systémů obezřetnostního dohledu, což umožní vydávat jednotné povolení pro celé Společenství a uplatňovat zásadu, že obezřetnostní dohled vykonává domovský členský stát. Na požadavek, aby byl předložen obchodní plán, je tudíž třeba pohlížet pouze jako na prvek umožňující příslušným orgánům rozhodovat na základě přesnějších informací vycházejících z objektivních hledisek. Přesto je možná jistá pružnost v požadavcích na právní formu úvěrových institucí a v ochraně názvů bank.
- (8) Úvěrové instituce musí podléhat rovnocenným finančním požadavkům, aby byly zajištěny rovnocenné záruky pro vkladatele a rovnocenné podmínky hospodářské soutěže pro srovnatelné skupiny úvěrových institucí. Až do další koordinace je třeba stanovit vhodné strukturální ukazatele, které umožní v rámci spolupráce mezi vnitrostátními orgány sledovat postavení srovnatelných druhů úvěrových institucí jednotnými metodami. Tento postup by měl přispět k postupnému sblížení soustav ukazatelů stanovených a uplatňovaných v členských státech. Je nicméně nutné rozlišovat mezi ukazateli zaměřenými na zajištění řádného řízení úvěrových institucí od ukazatelů stanovených pro účely hospodářské a měnové politiky.
- (9) Zásada vzájemného uznávání a zásada kontroly domovským členským státem vyžadují, aby příslušné orgány každého členského státu nevydaly povolení nebo je odňaly v případech, kdy z okolností, např. z obchodního plánu, z rozmístění nebo ze skutečně provozované činnosti, zřetelně vyplývá, že si úvěrová instituce zvolila právo jednoho členského státu s úmyslem vyhnout se přísnějším normám jiného členského státu, na jehož území hodlá provozovat nebo provozuje převážnou část své činnosti. Úvěrová instituce, která je právnickou osobou, musí být povolena v členském státě, ve kterém má sídlo. Úvěrová instituce, která není právnickou osobou, musí mít své skutečné sídlo v členském státě, ve kterém byla povolena.
- Členské státy musí dále vyžadovat, aby se skutečné sídlo úvěrové instituce vždy nalézalo v jejím domovském členském státě a aby tam skutečně vykonávala činnost.
- (10) Příslušné orgány by neměly povolit nebo zachovat povolení úvěrové instituci, mohou-li jim úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými nebo právnickými osobami bránit účinně vykonávat jejich dohlížecí funkce. Již povolené úvěrové instituce jsou rovněž povinny uspokojit příslušné orgány v tomto směru. Definice „úzkého propojení“ v této směrnici sestává pouze z minimálních kritérií. Nebrání členským státům, aby ji uplatnily také na jiné situace, než které výslovně uvádí. Samotná skutečnost nabytí významného podílu na základním kapitálu určité společnosti nepředstavuje účast, k níž se přihlíží ve smyslu pojmu „úzkého propojení“, pokud byl tento podíl nabyt pouze jako dočasná investice, aniž by umožňoval ovlivňovat strukturu nebo finanční politiku úvěrové instituce.
- (11) Odkaz na účinný výkon dohlížecích funkcí orgány dohledu se vztahuje i na dohled na konsolidovaném základě, který je třeba vykonávat nad úvěrovými institucemi, pokud to stanoví právní předpisy Společenství. V těchto případech musí mít orgány, kterým se podává žádost o povolení, možnost určit, které orgány jsou příslušné k výkonu dohledu nad danou úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.
- (12) Domovský členský stát může pro instituce, které povolily jeho příslušné orgány, stanovit pravidla přísnější než pravidla uvedená v čl. 5 odst. 1 prvním pododstavci a odstavci 2 a v článcích 7, 16, 30, 51 a 65.
- (13) Zrušení nutnosti povolení pro pobočky úvěrových institucí Společenství s sebou nezbytně nese zrušení poskytování kapitálu.
- (14) Zvolený přístup umožňuje úvěrovým institucím povoleným v domovském členském státě na základě vzájemného uznávání provozovat v celém Společenství některé nebo všechny činnosti uvedené v seznamu v příloze I tím způsobem, že zřídí pobočky nebo poskytují služby. Na provozování činností, jež nejsou uvedeny v seznamu, se vztahují obecná ustanovení Smlouvy o svobodě usazování a volném pohybu služeb.

- (15) Je nicméně vhodné rozšířit vzájemné uznání na činnosti uvedené v seznamu, pokud jsou provozovány finanční institucí, jež je dceřiným podnikem úvěrové instituce, pokud se na tento dceřiný podnik vztahuje konsolidovaný dohled nad jeho mateřským podnikem a pokud splňuje určité přísné podmínky.
- (16) U podniků, které nebyly ve svém domovském členském státě povoleny jako úvěrové instituce, a u činností neuvedených v seznamu může hostitelský členský stát v souvislosti s výkonem práva usazování a volného pohybu služeb vyžadovat dodržení zvláštních ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů, jsou-li tyto předpisy slučitelné s právem Společenství a odůvodněny obecným zájmem a nepodléhají-li tyto úvěrové instituce nebo činnosti srovnatelným pravidlům obsaženým v právních předpisech svých domovských členských států.
- (17) Členské státy musí zajistit, aby činnosti, jež jsou předmětem vzájemného uznávání, bylo možno bez překážek provozovat stejným způsobem jako v domovském členském státě, nejsou-li v rozporu s právními předpisy hostitelského členského státu na ochranu obecného zájmu.
- (18) Existuje nezbytný vztah mezi účelem této směrnice a liberalizací pohybu kapitálu, uskutečňovanou na základě jiných právních předpisů Společenství. Opatření týkající se liberalizace bankovních činností musí být v každém případě v souladu s opatřeními pro liberalizaci pohybu kapitálu.
- (19) Předpisy upravující činnost poboček úvěrových institucí se sídlem mimo Společenství by si měly odpovídat ve všech členských státech. Je důležité zajistit, aby tyto předpisy nebyly příznivější než ty, jež se vztahují na pobočky podniků z jiného členského státu. Mělo by být stanoveno, že Společenství může uzavírat dohody se třetími zeměmi o použití ustanovení, která na základě vzájemnosti poskytnou pobočkám stejné zacházení na jeho území. Na pobočky úvěrových institucí, které mají sídlo mimo Společenství se nevztahuje volný pohyb služeb podle čl. 49 druhého pododstavce Smlouvy ani svoboda usazování v jiných členských státech než těch, kde jsou usazeny. žádosti o povolení dceřiného podniku nebo o nabytí účasti podávané podnikem, který se řídí právem třetí země, se vyřizují postupem, jehož účelem je zajistit, aby se úvěrovým institucím Společenství dostalo v dané třetí zemi zacházení na zásadě vzájemnosti.
- (20) Povolení, která úvěrovým institucím vydají příslušné vnitrostátní orgány, budou mít platnost v celém Společenství podle této směrnice a nikoliv vnitrostátní jako dosud. Tím pozбудou účinku dosavadní doložky o vzájemnosti. Z toho důvodu je třeba zavést pružný postup, aby bylo možno hodnotit vzájemnost v rámci Společenství. Společenství hodlá mít své finanční trhy otevřeny ostatnímu světu, a proto není účelem tohoto postupu uzavřít finanční trhy Společenství, ale spíše rozšířit liberalizaci celosvětových finančních trhů v jiných třetích zemích. Za tímto účelem stanoví tato směrnice postupy pro jednání s třetími zeměmi a, jako krajní východisko, možnost přijmout opatření k pozastavení přijímání nových žádostí o povolení nebo k omezení nových povolení.
- (21) Je žádoucí, aby bylo na základě vzájemnosti dosaženo dohod mezi Společenstvím a třetími zeměmi o umožnění praktického výkonu dohledu na konsolidovaném základě v co nejrozsáhlejší zeměpisné oblasti.
- (22) Odpovědnost za dohled nad finančním zdravím úvěrových institucí a zvláště nad jejich platební schopností spočívá na příslušných orgánech jejich domovských členských států. Příslušné orgány hostitelského členského státu si ponechají odpovědnost za dohled nad likviditou a měnovou politikou. Dohled nad tržními riziky musí být předmětem úzké spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu.
- (23) Plynulé fungování vnitřního bankovního trhu vyžaduje nejen právní normy, ale též úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými orgány členských států. Pokud se jedná o posuzování otázek týkajících se jednotlivých úvěrových institucí, zůstává nejvhodnějším fórem kontaktní skupina vytvořená orgány bankovního dohledu. Tato skupina je vhodným orgánem pro vzájemnou výměnu informací podle článku 28.
- (24) Vzájemná výměna informací nicméně nenahrazuje dvoustrannou spolupráci podle článku 28. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou, aniž tím je dotčena jejich vlastní kontrolní pravomoc, na základě podnětu příslušných orgánů domovského členského státu nebo v naléhavých případech z vlastního podnětu ověřovat, zda je činnost úvěrové instituce na území domovského členského státu vykonávána v souladu s právními předpisy a se zásadami řádných správních a účetních postupů a přiměřené vnitřní kontroly.
- (25) Je vhodné umožnit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty, jež ze své funkce pomáhají posilovat stabilitu finančního systému.

- Pro zachování důvěrnosti sdělovaných informací musí být přísně vymezen okruh jejich příjemců.
- (26) Některá protiprávní jednání, jako např. podvody a zneužívání vnitřních informací, mohou ovlivnit stabilitu i integritu finančního systému také v případech, kdy se jedná o jiné podniky než úvěrové instituce.
- (27) Je nutno stanovit podmínky, na jejichž základě je uvedená výměna informací přípustná.
- (28) Je-li stanoveno, že informace lze poskytnout pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, mohou tyto orgány případně podmínit svůj souhlas splněním přísných podmínek.
- (29) Měla by být rovněž schválena výměna informací mezi příslušnými orgány na straně jedné a centrálními bankami a jinými subjekty s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové úřady, případně dalšími veřejnými orgány pověřenými dohledem nad platebními systémy na straně druhé.
- (30) Za účelem posílení dohledu nad úvěrovými institucemi a ochrany klientů úvěrových institucí by mělo být stanoveno, že auditor má povinnost bezodkladně informovat příslušné orgány ve všech případech, které stanoví tato směrnice, o určitých skutečnostech, jež zjistí při výkonu své činnosti a které mohou mít vážný dopad na finanční situaci nebo na řídicí a účetní organizaci úvěrové instituce. S ohledem na sledovaný cíl je žádoucí, aby členské státy stanovily, že se tato povinnost vztahuje na všechny případy, kdy auditor zjistí uvedené skutečnosti při výkonu své činnosti v podniku, který má úzká propojení s některou úvěrovou institucí. Povinnost auditorů oznamovat příslušným orgánům, je-li to vhodné, některé skutečnosti a rozhodnutí týkající se úvěrové instituce, které zjistí při výkonu svých povinností v jiném než finančním podniku, sama o sobě nemění povahu jejich činnosti v daném podniku ani způsob, kterým musí své úkoly v tomto podniku vykonávat.
- (31) Společné základní normy pro kapitál úvěrových institucí jsou klíčovým prvkem vytvoření vnitřního trhu v oblasti bankovníctví, poněvadž kapitál zajišťuje kontinuitu činnosti úvěrových institucí a ochranu úspor. Tato harmonizace posílí dohled nad úvěrovými institucemi a přispěje k další koordinaci v bankovníctví.
- (32) Tyto normy se musí vztahovat na všechny úvěrové instituce povolené ve Společenství.
- (33) Kapitál úvěrové instituce může sloužit k absorpci ztrát, jež nejsou kryty dostatečnými zisky. Kapitál také slouží příslušným orgánům jako důležité kritérium, zvláště pro hodnocení platební schopnosti úvěrových institucí a pro jiné účely dohledu.
- (34) Na vnitřním trhu v oblasti bankovníctví mezi sebou úvěrové instituce přímo soutěží, a proto musí být definice a normy týkající se kapitálu jednotné. Proto nesmějí být kritéria pro stanovení skladby kapitálu ponechána výhradně na vůli členských států. Přijetí společných základních norem nejlépe poslouží zájmům Společenství, neboť zabrání narušením hospodářské soutěže a posílí bankovní soustavu Společenství.
- (35) Definice kapitálu stanovená v této směrnici určuje nejvyšší možný počet položek a kvalifikujících částek, ponechávajíc každému členskému státu na uvážení, zda použije všechny nebo jen některé tyto položky nebo zda přijme nižší limity pro kvalifikující částky.
- (36) Tato směrnice upřesňuje kvalifikační kritéria pro některé položky kapitálu, přičemž členské státy mohou uplatňovat přísnější pravidla.
- (37) Zpočátku jsou společné základní normy vymezeny natolik široce, aby obsáhly všechny položky tvořící kapitál v jednotlivých členských státech.
- (38) Podle povahy rozlišuje tato směrnice položky tvořící kapitál jednak na položky tvořící vlastní kapitál a jednak na položky tvořící dodatkový kapitál.
- (39) s ohledem na skutečnost, že položky tvořící dodatkový kapitál nejsou stejné povahy jako položky tvořící vlastní kapitál, je třeba je nezahrnovat do kapitálu v částce vyšší než 100 % vlastního kapitálu. Navíc výše určitých položek zahrnutých do dodatkového kapitálu musí být omezena na 50 % vlastního kapitálu.
- (40) Aby bylo zabráněno narušení hospodářské soutěže, nesmějí veřejné úvěrové instituce zahrnovat do svého kapitálu záruky, které jim poskytly členské státy nebo orgány místní správy.

- (41) Bude-li v rámci dohledu třeba určit výši konsolidovaného kapitálu skupiny úvěrových institucí, provede se výpočet v souladu s touto směrnicí.
- (42) Přesná účetní technika, jež má být použita pro výpočet kapitálu a kapitálové přiměřenosti a pro hodnocení soustředění angažovanosti, musí brát na zřetel ustanovení směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o výročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a jiných finančních institucí ⁽¹⁾, jež obsahuje některé úpravy směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 44 odst. 2 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách ⁽²⁾.
- (43) Ustanovení týkající se kapitálu jsou součástí širšího mezinárodního úsilí sblížit pravidla pro kapitálovou přiměřenost platná v nejvýznamnějších zemích.
- (44) Komise vypracuje zprávu a bude pravidelně přezkoumávat ustanovení týkající se kapitálu, aby je zpřísnila a tím dosáhla většího sblížení v společné definici kapitálu. Toto sblížení umožní zlepšit kapitálovou přiměřenost úvěrových institucí ve Společenství.
- (45) Ustanovení týkající se ukazatele kapitálové přiměřenosti jsou výsledkem práce Poradního výboru pro bankovníctví, který má za úkol podávat Komisi návrhy zaměřené na koordinaci ukazatelů uplatňovaných v členských státech.
- (46) Stanovení vhodného ukazatele kapitálové přiměřenosti hraje ústřední úlohu při dohledu nad úvěrovými institucemi.
- (47) Ukazatel, který oceňuje aktiva a podrozvahové položky podle stupně úvěrového rizika, je obzvláště vhodným měřítkem kapitálové přiměřenosti.
- (48) Vytvoření společných norem pro kapitál ve vztahu k aktivům a podrozvahovým položkám vystaveným úvěrovému riziku je tudíž základní součástí harmonizace potřebné k dosažení vzájemného uznávání metod dohledu a tím dotvoření vnitřního trhu v oblasti bankovníctví.
- (49) V tomto směru je nutno posuzovat ustanovení týkající se ukazatele kapitálové přiměřenosti společně s dalšími zvláštními nástroji, jež rovněž harmonizují základní metody dohledu nad úvěrovými institucemi.
- (50) Na společném bankovním trhu musí instituce mezi sebou přímo soutěžit a přijetí společných norem pro kapitálovou přiměřenost v podobě minimálního ukazatele zabrání narušení hospodářské soutěže a posílí bankovní soustavu Společenství.
- (51) Tato směrnice stanoví rozdílné oceňování záruk poskytovaných různými finančními institucemi. Komise se proto zavazuje přezkoumat, zda směrnice ve svém celku významněji nenarušuje hospodářskou soutěž mezi úvěrovými institucemi a pojišťovny a na základě výsledků přezkumu posoudit, zda je zapotřebí nápravy.
- (52) Příloha III určuje způsob zacházení s podrozvahovými položkami v souvislosti s výpočtem požadavků na kapitál úvěrových institucí. Pro hladké fungování vnitřního trhu, a zvláště za účelem zajištění stejných podmínek hospodářské soutěže, jsou členské státy povinny usilovat o to, aby jejich příslušné orgány oceňovaly smlouvy o novaci a dohody o započtení jednotně. Příloha III přihlíží k práci mezinárodního fóra, na němž se setkávají orgány dohledu nad bankovníctvím, v otázce uznávání dvoustranných dohod o započtení, zejména v otázce možnosti výpočtu požadavků na kapitál pro krytí některých operací na základě čistých částek namísto hrubých, existují-li právně závazné dohody zajišťující, že je úvěrové riziko omezeno na čistou částku. Pravidla přijatá na širší mezinárodní úrovni povedou v mnoha třetích zemích ke zlepšení obezřetnostního dohledu nad OTC derivátovými nástroji mezinárodně působících úvěrových institucí a skupin úvěrových institucí, které konkurují úvěrovým institucím Společenství. Toto zlepšení má za následek příznivější povinné krytí kapitálem, jež přihlíží k tomu, že dohody o započtení uznané orgány dohledu vedou ke snížení možných budoucích úvěrových rizik. Mimoburzovní zúčtování (OTC) derivátových nástrojů, uskutečňované cleariniovými středisky jednajícími jako centrální protistrana, hraje v některých členských státech významnou úlohu. Je vhodné uznat výhody takového zúčtování, spočívající ve snížení úvěrového rizika a souvisejícího systémového rizika v rámci posuzování úvěrového rizika z hlediska obezřetnosti. Je nutné plně pokrýt současná i možná budoucí rizika plynoucí ze zúčtovaných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/605/EHS (Úř. věst. L 317, 16.11.1990, s. 60).

kontraktů OTC derivátových nástrojů a odstranit nebezpečí, že by se rizika pro clearingové středisko nahromadila tak, až by přesáhla tržní hodnotu zajištění (kolaterálu), aby se zúčtovaným OTC derivátovým nástrojům dostalo pro přechodné období stejného posouzení z hlediska obezřetnosti jako derivátovým nástrojům obchodovaným na burze. Příslušné orgány musí být uspokojeny v požadavcích na úroveň počátečních marží a pohyblivých marží a na kvalitu a úroveň ochrany poskytovanou zajištěním (kolaterálem). Příloha III vytváří pro úvěrové instituce členských států obdobnou možnost pro uznávání dvoustranného započtení příslušnými orgány, a tím jim poskytuje stejné podmínky hospodářské soutěže. Dotyčná pravidla jsou dobře vyvážená i vhodná pro další posílení výkonu obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi. Příslušné orgány členských států měly zajistit, aby se výpočet zvýšení faktorů zakládal na skutečné jmenovité hodnotě namísto zjevné.

(53) Minimální ukazatel stanovený v této směrnici posiluje úroveň kapitálu úvěrových institucí ve Společenství. Sazba 8 % byla přijata po statistickém průzkumu kapitálových požadavků platných na počátku roku 1988.

(54) Základní pravidla pro sledování velké angažovanosti úvěrových institucí by měla být harmonizována. Členské státy by přesto měly mít možnost přijímat přísnější ustanovení než ta, která stanoví tato směrnice.

(55) Sledování a kontrola angažovanosti úvěrové instituce je nedílnou součástí dohledu nad ní. Přílišné soustředění angažovanosti na jednoho klienta nebo jednu ekonomicky spjatou skupinu klientů může způsobit nepřijatelné riziko ztráty. Takovou situaci lze hodnotit tak, že je na újmu platební schopnosti úvěrové instituce.

(56) Na vnitřním trhu v oblasti bankovníctví vstupují úvěrové instituce do přímé vzájemné hospodářské soutěže, podmínky dohledu proto musí být rovnocenné v celém Společenství. Za tímto účelem se musí kritéria používaná k určení soustředění angažovanosti stát předmětem právně závazných pravidel na úrovni Společenství a nemohou být nechána plně na uvážení členských států. Přijetí společných pravidel pak nejlépe poslouží zájmům Společenství, poněvadž zabrání rozdílu v podmínkách hospodářské soutěže a současně posílí bankovní soustavu Společenství.

(57) Ustanovení týkající se ukazatele kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí obsahují klasifikaci angažovanosti

nesené úvěrovými institucemi. Tato klasifikace by proto měla být použita k definici angažovanosti pro účely omezení velké angažovanosti. Nicméně není v zásadě vhodné odkazovat na rizikové váhy nebo stupně rizika stanovené ve zmíněných ustanoveních. Tyto rizikové váhy a stupně rizika byly určeny pro stanovení obecných požadavků na kapitálovou přiměřenost ke krytí úvěrového rizika úvěrových institucí. Při regulaci velké angažovanosti je cílem omezit maximální ztrátu, kterou může úvěrová instituce utrpět kvůli jednomu klientu nebo jedné ekonomicky spjaté skupině klientů. Je proto vhodné použít obezřetný přístup, který by jako obecné pravidlo přihlížel k nominální hodnotě angažovanosti, avšak neuplatňoval rizikové váhy nebo stupně rizik.

(58) V případech, kdy úvěrová instituce nabude angažovanosti vůči vlastnímu mateřskému podniku nebo vůči jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku, je zapotřebí zvláštní obezřetnosti. Řešení angažovanosti nabyté úvěrovými institucemi se musí dít zcela samostatně a v souladu se zásadami řádné bankovní správy bez ohledu na jakékoliv jiné okolnosti než tyto zásady. Ustanovení této směrnice stanoví, že v případech, kdy vliv osob, které drží přímou nebo nepřímou kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, může nepříznivě působit na řádné a obezřetné řízení této instituce, učiní příslušné orgány vhodná opatření k ukončení tohoto stavu. V oblasti velké angažovanosti by měly být také stanoveny zvláštní normy pro angažovanost nabytou úvěrovou institucí vůči vlastní skupině, přičemž v tomto případě jsou oprávněna přísnější omezení než u jiné angažovanosti. Není však třeba přísnějších omezení, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo úvěrová instituce nebo jsou-li jinými dceřinými podniky buď úvěrové či finanční instituce, nebo podniky pomocných bankovních služeb, pokud se na všechny podniky vztahuje dohled nad úvěrovou institucí na konsolidovaném základě. V takových případech umožňuje sledování skupiny podniků na konsolidovaném základě dostatečný dohled a nevyžaduje uplatnění přísnějších limitů angažovanosti. Při tomto přístupu budou bankovní skupiny vedeny k tomu, aby organizovaly svou strukturu způsobem, který umožní dohled na konsolidovaném základě, jež je žádoucí, poněvadž umožňuje všestrannější úroveň dohledu.

(59) Aby byl účinný, musí být dohled na konsolidovaném základě uplatňován vůči všem bankovním skupinám včetně těch, jejichž mateřské podniky nejsou úvěrovými institucemi. Příslušné orgány musí mít k dispozici potřebné právní nástroje, aby mohly tento dohled vykonávat.

(60) V případě skupin s diverzifikovanou činností, ve kterých mateřský podnik kontroluje alespoň jeden dceřiný podnik,

který je úvěrovou institucí, musí být příslušné orgány schopny posoudit finanční situaci úvěrové instituce v rámci skupiny. Až do budoucí koordinace mohou členské státy stanovit vhodné metody konsolidace pro dosažení cílů této směrnice. Příslušné orgány musí mít přinejmenším prostředky k získání informací potřebných k plnění svých úkolů ode všech podniků ve skupině. V případě skupin podniků zabývajících se různými finančními činnostmi musí být zavedena spolupráce mezi orgány příslušnými k dohledu nad jednotlivými finančními odvětvími.

- (61) Členské státy mohou navíc nevydat nebo odejmout bankovní povolení v případě některých skupinových struktur, jež považují za nevhodné pro provozování bankovních činností, zejména proto, že nad těmito strukturami nelze vykonávat účinný dohled. Za tímto účelem mají příslušné orgány pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci a odstavci 2, v čl. 14 odst. 1 písm. c) a v článku 16 za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrových institucí.
- (62) Členské státy mohou rovněž zavést vhodný dohled, usku- tečňovaný vhodnými postupy, nad skupinami se struktu- rami, na něž se nevztahuje tato směrnice. Pokud se takové struktury stanou běžnými, je třeba doplnit tuto směrnici tak, aby se vztahovala i na ně.
- (63) Dohled na konsolidovaném základě musí zahrnovat vše- chny činnosti vymezené v příloze I. Proto musí být vše- chny podniky zabývající se především uvedenými činnos- tmi zahrnuty v dohledu na konsolidovaném základě. Definice finanční instituce musí proto pokrývat tyto čin- nosti.
- (64) Směrnice 86/635/EHS spolu se směrnicí 83/349/EHS sta- novila pravidla pro konsolidaci platná pro konsolidované účetní závěrky zveřejňované úvěrovými institucemi. V důsledku toho je možné přesněji vymezit metody, které by měly být používány při výkonu obezřetnostního dohledu na konsolidovaném základě.
- (65) Dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě musí být zaměřen zejména na ochranu zájmů vkladatelů dotyčných institucí a na zajištění stability finančního systému.
- (66) Přezkoumávání otázek v oblastech, na něž se vztahuje tato směrnice a jiné směrnice o činnosti úvěrových institucí, zejména s výhledem na bližší koordinaci, vyžaduje spolu- práci mezi příslušnými orgány a Komisí v rámci poradního výboru. Poradní výbor příslušných orgánů členských států pro bankovníctví se nedotýká jiných forem spolupráce mezi orgány dohledu v oblasti povolování úvěrových insti- tucí a dohledu nad nimi, zejména spolupráce v rámci kon- taktní skupiny vytvořené orgány bankovního dohledu.
- (67) Se zřetelem k vývoji bankovníctví se mohou občas ukázat nezbytnými technické úpravy podrobných pravidel stano- vených v této směrnici. Případné nezbytné úpravy provede Komise po konzultaci s Poradním výborem pro bankov- nictví v rámci prováděcích pravomocí svěřených Komisi Smlouvou. Opatření nezbytná pro provedení této směrnice je třeba přijímat v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (68) Ustanovení čl. 36 odst. 1 této směrnice umožňuje úvě- rovým institucím zřízeným ve formě družstva nebo fondu zahrnout společné a nerozdílné závazky jejich dlužníků do kapitálu ve smyslu čl. 34 odst. 2 bodu 7. Dánská vláda vyjádřila silný zájem na tom, aby se jejich několik hypo- tečních úvěrových institucí organizovaných jako družstvo nebo fond přeměnilo na akciové společnosti. K umožnění této přeměny je nezbytné poskytnout dočas- nou odchylku, která jim umožní zahrnout část jejich spo- lečných a nerozdílných závazků do kapitálu. Tato dočasná odchylka by neměla ovlivnit hospodářskou soutěž mezi úvěrovými institucemi.
- (69) Použití rizikové váhy 20 % na držení hypotečních dluho- pisů úvěrovými institucemi může narušit stabilitu vnitro- státního finančního trhu, na kterém tyto nástroje hrají převažující úlohu. V tomto případě se použijí prozatímní opatření pro použití rizikové váhy 10 %. Trh pro tvorbu cenných papírů prochází rychlým vývojem. Je tedy žádoucí, aby Komise spolu s členskými státy přezkoumala obezřetné nakládání s cennými papíry zajištěnými aktivy (ABS) a do 22. června 1999 předložila návrhy směřující k přizpůsobení platných právních předpisů tak, aby vymezily vhodné nakládání s cennými papíry zajištěnými aktivy. Příslušné orgány mohou povolit rizikovou váhu 50 % na aktiva, jež jsou zajištěna hypotékami na kanceláře nebo víceúčelové podnikatelské prostory, do 31. prosince 2006. Nemovitosti, na něž se vztahuje hypotéka, musí podléhat

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- přísným hodnotícím kritériím a pravidelnému přeceňování, při němž se přihlíží k vývoji na trhu obchodních nemovitostí. Nemovitosti musí být buď užívané nebo pronajaté vlastníkem. Na úvěry na rozvoj nemovitostí se riziková váha 50 % nevztahuje.
- (70) K zajištění harmonického uplatňování ustanovení týkajících se velké angažovanosti by měly mít členské státy možnost uplatňovat nové limity ve dvou etapách. Nejmenším úvěrovým institucím lze důvodně poskytnout delší přechodné období, neboť příliš rychlé uplatnění 25 % pravidla by mohlo příliš prudce snížit jejich úvěrovou činnost.
- (71) Mimo to současně dochází k harmonizaci podmínek ozdravení a likvidace úvěrových institucí.
- (72) Je rovněž zapotřebí harmonizovat nástroje dohledu nad likviditními riziky.
- (73) Tato směrnice se nesmí dotknout povinností členských států týkající se lhůt k provedení uvedených v části B přílohy V,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

OBSAH

HLAVA I	DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI	283
Článek 1	Definice	283
Článek 2	Oblast působnosti.....	285
Článek 3	Zákaz přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti podniky jinými než úvěrovými institucemi.....	286
HLAVA II	PODMÍNKY PŘÍSTUPU K ČINNOSTI ÚVĚROVÝCH INSTITUCÍ A JEJÍHO VÝKONU	287
Článek 4	Povolení.....	287
Článek 5	Počáteční kapitál	287
Článek 6	Řídicí orgán a umístění skutečného sídla úvěrových institucí	287
Článek 7	Akcionáři a společníci	288
Článek 8	Obchodní plán a organizační struktura	288
Článek 9	Hospodářské potřeby	288
Článek 10	Zamítnutí žádosti	288
Článek 11	Oznámení povolení Komisi	288
Článek 12	Předchozí konzultace s příslušnými orgány ostatních členských států.....	288
Článek 13	Pobočky úvěrových institucí povolených v jiném členském státě.....	289
Článek 14	Odnětí povolení	289
Článek 15	Název.....	289
Článek 16	Kvalifikovaná účast v úvěrové instituci	289
Článek 17	Postupy a organizace vnitřní kontroly	290
HLAVA III	UŠTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE SVOBODY USAZOVÁNÍ A SVOBODY POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB	290
Článek 18	Úvěrové instituce	290
Článek 19	Finanční instituce	290
Článek 20	Výkon práva usazování	291
Článek 21	Výkon svobody poskytování služeb	292
Článek 22	Pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu	292
HLAVA IV	VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI	293
Článek 23	Oznamování dceřiných podniků ze třetích zemí a podmínky přístupu na trhy těchto zemí	293
Článek 24	Pobočky úvěrových institucí se sídlem mimo Společenství	294
Článek 25	Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí při dohledu na konsolidovaném základě	294
HLAVA V	ZÁSADY A TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU	295
Kapitola 1	Zásady obezřetnostního dohledu	295
Článek 26	Kontrolní pravomoc domovského členského státu	295
Článek 27	Pravomoc hostitelského členského státu.....	295
Článek 28	Spolupráce v oblasti dohledu	295

Článek 29	Kontroly na místě v pobočkách zřízených v jiném členském státě	295
Článek 30	Výměna informací a profesní tajemství	295
Článek 31	Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek	297
Článek 32	Pravomoc příslušných orgánů uvalovat sankce	298
Článek 33	Soudní přezkum	298
Kapitola 2	Technické nástroje obezřetnostního dohledu	298
<i>Oddíl 1</i>	<i>Kapitál .....</i>	<i>298</i>
Článek 34	Obecné zásady	298
Článek 35	Jiné položky	299
Článek 36	Jiná ustanovení o kapitálu	300
Článek 37	Výpočet kapitálu na konsolidovaném základě	300
Článek 38	Odpočty a omezení	301
Článek 39	Prokázání příslušným orgánům	301
<i>Oddíl 2</i>	<i>Ukazatel kapitálové přiměřenosti .....</i>	<i>301</i>
Článek 40	Obecné zásady	301
Článek 41	Čítatel: kapitál	301
Článek 42	Jmenovatel: rizikově vážená aktiva a podrozvahové položky	301
Článek 43	Rizikové váhy	302
Článek 44	Rizikové váhy pohledávek za orgány regionální a místní správy členských států	304
Článek 45	Jiné rizikové váhy	304
Článek 46	Správní subjekty a neziskové podniky	304
Článek 47	Výše ukazatele kapitálové přiměřenosti	304
<i>Oddíl 3</i>	<i>Velká angažovanost .....</i>	<i>305</i>
Článek 48	Hlášení velké angažovanosti	305
Článek 49	Limity velké angažovanosti	305
Článek 50	Dohled nad velkou angažovaností na konsolidovaném a nekonsolidovaném základě	307
<i>Oddíl 4</i>	<i>Kvalifikované účasti mimo finanční sektor .....</i>	<i>307</i>
Článek 51	Limity pro nefinanční kvalifikované účasti	307
Kapitola 3	Dohled na konsolidovaném základě	308
Článek 52	Dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě	308
Článek 53	Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě	309
Článek 54	Forma a rozsah konsolidace	310
Článek 55	Informace poskytované smíšenými holdingovými společnostmi a jejich dceřinými podniky	310
Článek 56	Opatření k usnadnění dohledu na konsolidovaném základě	311
HLAVA VI	PORADNÍ VÝBOR PRO BANKOVNICTVÍ	312
Článek 57	Složení a úkoly Poradního výboru pro bankovníctví	312
Článek 58	Přezkum podmínek pro vydání povolení	312
Článek 59	Sledované ukazatele	312

HLAVA VII	ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ	313
Článek 60	Technické úpravy	313
HLAVA VIII	PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	313
Kapitola 1	Přechodná ustanovení	313
Článek 61	Přechodná ustanovení k článku 36	313
Článek 62	Přechodná ustanovení k článku 43	314
Článek 63	Přechodná ustanovení k článku 47	315
Článek 64	Přechodná ustanovení k článku 49	315
Článek 65	Přechodná ustanovení k článku 51	316
Kapitola 2	Závěrečná ustanovení	316
Článek 66	Informování Komise.....	316
Článek 67	Zrušené směrnice	316
Článek 68	Vstup v platnost	316
Článek 69	Určení	316
PŘÍLOHA I	Seznam činností podléhajících vzájemnému uznání	317
PŘÍLOHA II	Klasifikace podrozvahových položek	318
PŘÍLOHA III	Zacházení s podrozvahovými položkami	318
PŘÍLOHA IV	Typy podrozvahových položek	323
PŘÍLOHA V část A	Zrušené směrnice a směrnice je pozměňující (uvedené v článku 67)	324
PŘÍLOHA V část B	Lhůty k provedení (uvedené v článku 67)	325
PŘÍLOHA VI	Srovnávací tabulka	326

HLAVA I

DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Definice

Pro účely této směrnice:

1. „Úvěrovou institucí“ se rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet.

Pro účely dohledu na konsolidovaném základě se za úvěrovou instituci považuje úvěrová instituce ve smyslu prvního pododstavce nebo jakýkoliv soukromý nebo veřejný podnik, který odpovídá definici v prvním pododstavci a bylo mu vydáno povolení v třetí zemi.

Pro účely dohledu nad velkou angažovaností a její kontroly se za úvěrovou institucipovažuje úvěrová instituce ve smyslu prvního pododstavce včetně poboček této úvěrové instituce v třetích zemích, jakož i všechny soukromé nebo veřejné podniky včetně svých poboček, které odpovídají definici v prvním pododstavci a které získaly povolení ve třetí zemi.

2. „Povolením“ se rozumí nástroj vystavený úřady v jakémkoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost úvěrové instituce.
3. „Pobočkou“ se rozumí provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí; má-li úvěrová instituce sídlo v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se tyto provozovny za jedinou pobočku.
4. „Příslušnými orgány“ se rozumějí vnitrostátní orgány, které právní předpisy opravňují k dohledu nad úvěrovými institucemi.
5. „Finanční institucí“ se rozumí podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 v příloze I.

6. „Domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž byla úvěrová instituce povolena v souladu s články 4 až 11.

7. „Hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž má úvěrová instituce pobočku nebo v němž poskytuje služby.

8. „Kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem, jak je vymezen v článku 1 směrnice 83/349/EHS, nebo obdobný vztah mezi fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem.

9. „Účástí“ pro účely dohledu na konsolidovaném základě se rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv v podniku nebo základního kapitálu podniku.

10. „Kvalifikovanou účastí“ se rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 10 % základního kapitálu podniku nebo hlasovacích práv v podniku nebo jakákoli jiná možnost uplatňování podstatného vlivu na řízení podniku, v němž má daná osoba účast.

11. „Počátečním kapitálem“ se rozumí kapitál, jak je vymezen v čl. 34 odst. 2 bodech 1 a 2.

12. „Mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS.

Pro účely dohledu na konsolidovaném základě a kontroly velké angažovanosti se za mateřský podnik považuje mateřský podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoliv podnik, který podle názoru příslušných orgánů účinně uplatňuje rozhodující vliv v jiném podniku.

13. „Dceřiným podnikem“ se rozumí dceřiný podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS.

Pro účely dohledu na konsolidovaném základě a kontroly velké angažovanosti se za dceřiný podnik považuje dceřiný podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoliv podnik, ve kterém podle názoru příslušných orgánů účinně uplatňuje mateřský podnik rozhodující vliv.

- Dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky podniku, který je jejich původním mateřským podnikem.
14. „Zóna A“ zahrnuje všechny členské státy a všechny ostatní země, které jsou plnoprávními členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), jakož i země, které uzavřely zvláštní dohody o úvěrech s Mezinárodním měnovým fondem (MMF) v rámci jeho Všeobecné dohody o zápůjčce (GAB). Každá země, která změní splátkový plán svého vnějšího státního dluhu, se nicméně vylučuje ze „zóny A“ na dobu pěti let.
  15. „Zóna B“ zahrnuje všechny země, jež nejsou v zóně A.
  16. „Úvěrovými institucemi zóny A“ se rozumějí všechny úvěrové instituce povolené v členských státech v souladu s článkem 4, včetně jejich poboček v třetích zemích, a všechny soukromé a veřejnoprávní podniky, které odpovídají definici v bodu 1 prvním pododstavci a jsou povoleny v jiných zemích zóny A, včetně jejich poboček.
  17. „Úvěrovými institucemi zóny B“ se rozumějí všechny soukromé a veřejnoprávní podniky povolené mimo zónu A, které odpovídají definici v bodu 1 prvním pododstavci, včetně jejich poboček uvnitř Společenství.
  18. „Nebankovním sektorem“ se rozumějí všichni dlužníci jiní než úvěrové instituce, vymezené v bodech 16 a 17, centrální banky, ústřední vlády, orgány regionální a místní správy, Evropská společenství, Evropská investiční banka (EIB) a mezinárodní rozvojové banky, jak jsou vymezeny v bodu 19.
  19. „Mezinárodními rozvojovými bankami“ se rozumějí Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj, Mezinárodní finanční korporace, Meziamerická rozvojová banka, Asijská rozvojová banka, Africká rozvojová banka, Fond pro znovuzачlenění Rady Evropy, Severská investiční banka, Karibská rozvojová banka, Evropská banka pro obnovu a rozvoj, Evropský investiční fond a Korporace pro meziamerické investice.
  20. „Vysoce rizikovými“, „středně rizikovými“, „středně/nízko rizikovými“ a „nízko rizikovými“ podrozvahovými položkami se rozumějí položky popsané v čl. 43 odst. 2 a uvedené v příloze II.
  21. „Finanční holdingovou společností“ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z dceřiných podniků je úvěrovou institucí.
  22. „Smíšenou holdingovou společností“ se rozumí mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani úvěrovou institucí, mezi jehož dceřinými podniky je alespoň jedna úvěrová instituce.
  23. „Podnikem pomocných bankovních služeb“ se rozumí podnik, jehož hlavní činností je vlastnictví nebo správa nemovitostí, řízení služeb zpracování dat nebo jiné podobné činnosti, kterými napomáhá hlavní činnosti jedné nebo více úvěrových institucí.
  24. „Angažovaností“ se pro účely článků 48, 49 a 50 rozumějí aktiva a podrozvahové položky uvedené v článku 43 a v přílohách II a IV, bez uplatnění rizikových vah nebo stupňů rizika tam stanovených; rizika uvedená v příloze IV se vypočtou pomocí jedné z metod stanovených v příloze III, aniž se uplatní rizikové váhy protistrany; se souhlasem příslušných orgánů lze vyloučit z definice angažovanosti všechny položky plně kryté kapitálem, pokud tento kapitál není zahrnut do výpočtu ukazatelů kapitálové přiměřenosti nebo do výpočtu jiných sledovaných ukazatelů stanovených v této směrnici a jiných předpisech Společenství; angažovanost nezahrnuje:
    - u devizových operací angažovanost nabytou při obvyklém průběhu zúčtování během 48 hodin po zaplacení, nebo
    - u operací při koupi nebo prodeji cenných papírů angažovanost nabytou při obvyklém průběhu vypořádání během pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dříve.
  25. „Ekonomicky spjatou skupinou klientů“ se rozumějí:
    - dvě nebo více fyzických či právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, poněvadž jedna z nich má přímou či nepřímou kontrolu nad druhou osobou nebo ostatními osobami, nebo
    - dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly, jak je vymezen v první odrážce, avšak na které je nutno pohlížet jako na představující jediné riziko, poněvadž jsou vzájemně tak propojeny, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně ocitly v platebních obtížích.

26. „Úzkým propojením“ se rozumí stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny:

- a) účastí, čímž se rozumí držení, přímé nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu některého podniku, nebo
- b) kontrolou, čímž se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem ve všech případech uvedených v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo obdobný vztah mezi fyzickou či právnickou osobou a podnikem; dceřiný podnik jiného dceřiného podniku se rovněž považuje za dceřiný podnik mateřského podniku, který stojí v čele těchto podniků.

Stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob trvale vázány k jedné a téže osobě vztahem kontroly, se rovněž považuje za úzké propojení mezi těmito osobami.

28. „Uznávanými burzami“ se rozumějí burzy uznávané příslušnými orgány, které:

- i) fungují pravidelně,
- ii) mají pravidla vydaná nebo schválená příslušnými orgány domovské země burzy, které vymezují podmínky, za nichž burza působí, podmínky přístupu na burzu a podmínky, jež musí smlouva splňovat, aby ji burza mohla účinně zpracovat,
- iii) mají clearingový mechanismus, který stanoví, že smlouvy uvedené v příloze IV musí splňovat požadavky na denní margin poskytující podle názoru příslušných orgánů vhodnou ochranu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na přístup k činnosti úvěrových institucí a její výkon. Tato směrnice se vztahuje na všechny úvěrové instituce.

2. Články 25 a 52 až 56 se rovněž vztahují na finanční holdingové společnosti a smíšené holdingové společnosti se sídlem ve Společenství.

Instituce trvale vyřazené odstavcem 3, s výjimkou centrálních bank členských států, se pro účely článků 25 a 52 až 56 považují za finanční instituce.

3. Nevztahuje se na činnost:

- centrálních bank členských států,
- bank poštovních úřadů,
- v Belgii: na činnost „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“,
- v Dánsku: na činnost „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“ a Dansk Landbrugs Realkreditfont,
- v Německu: na činnost „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, podniků uznávaných na základě „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (zákon o neziskovém užívání bytů) za orgány státní bytové politiky, které se nezabývají především bankovními operacemi, a podniků uznávaných podle uvedeného zákona za neziskové bytové podniky,
- v Řecku: na činnost „Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως“, „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ a „Ταχυδρομικό Ταμειευτήριο“,
- ve Španělsku: na činnost „Instituto de Crédito Oficial“,
- ve Francii: na činnost „Caisse des dépôts et consignations“,
- v Irsku: na činnost úvěrových sdružení a dobročinných společností („credit unions“ a „friendly societies“),
- v Itálii: na činnost „Cassa Depositi e Prestiti“,
- v Nizozemsku: na činnost „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelings Maatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor ontwikkeling en financiering“ a „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“,
- v Rakousku: na činnost podniků uznávaných za nezisková stavební sdružení a „Österreichische Kontrollbank AG“.

- v Portugalsku: na činnost „Caixas Económicas“ existujících k 1. lednu 1986, které nemají formu akciových společností, s výjimkou „Caixa Económica Montepio Geral“,
- ve Finsku: na činnost „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab“ a „Kera Oy/Kera Ab“,
- ve Švédsku: na činnost „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- ve Spojeném království: na činnost „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, na činnost zmocněnců Koruny pro zámořské vlády a správní orgány („Crown Agents for overseas governments and administrations“), úvěrových sdružení („credit unions“) a obecních bank („municipal banks“).

4. o případných změnách seznamu v odstavci 3 rozhoduje Rada na návrh Komise, která za tímto účelem konzultuje výbor uvedený v článku 57 (dále jen „Poradní výbor pro bankovníctví“).

5. Úvěrové instituce, které se k 15. prosinci 1977 nacházely v témž členském státě a jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi má kontrolu a jenž je usazen v témž členském státě, mohou být osvobozeny od požadavků uvedených v čl. 6 odst. 1 a v člincích 8 a 59, pokud nejpozději dne 15. prosince 1979 stanoví stávající právní předpisy, že:

- závazky ústředního subjektu a přidružených institucí jsou společné a nerozdílné nebo že závazky přidružených institucí jsou plně zaručeny ústředním subjektem,
- platební schopnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek,
- řídicí orgány ústředního subjektu jsou oprávněny vydávat pokyny řídicím orgánům přidružených institucí.

Na úvěrové instituce s místní působností, které se po 15. prosinci 1977 přidruží k ústřednímu subjektu ve smyslu prvního pododstavce, lze uplatňovat podmínky stanovené v prvním pododstavci, pokud tvoří běžné přírůstky k síti náležející ústřednímu subjektu.

V případě úvěrových institucí, s výjimkou institucí zřízených na územích nově získaných vysušením mořských mělčin a institucí vzniklých rozdělením nebo fúzí stávajících institucí závislých na ústředním subjektu nebo jemu odpovědných, může Rada na návrh Komise, která za tím účelem konzultuje Poradní výbor pro bankovníctví, stanovit další pravidla pro použití druhého pododstavce, včetně zrušení výjimek stanovených v prvním pododstavci, pokud se domnívá, že by přidružení nových institucí, na které by se použil druhý pododstavec, mohlo mít nepříznivý dopad na hospodářskou soutěž. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou.

6. Úvěrové instituce přidružené k hlavnímu subjektu v témž členském státě ve smyslu odstavce 5 mohou být rovněž vyňaty z působnosti článku 5, jakož i článků 40 až 51 a 65, vztahují-li se na všechny takto přidružené úvěrové instituce spolu s hlavním subjektem uvedené články na konsolidovaném základě, aniž je dotčeno použití uvedených článků na ústřední subjekt.

Při vynětí se články 13, 18, 19, čl. 20 odst. 1 až 6 a články 21 a 22 vztahují na celek sestávající z ústředního subjektu a přidružených institucí.

Článek 3

Zákaz přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti podniky jinými než úvěrovými institucemi

Členské státy zakáží osobám nebo podnikům, které nejsou úvěrovými institucemi, vykonávat podnikatelskou činnost spočívající v přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti. Tento zákaz se nevztahuje na přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků členským státem nebo orgány regionální či místní samosprávy členského státu nebo veřejnými mezinárodními subjekty, jichž jsou jeden či více členských států členy, nebo na případy výslovně stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství, za podmínky, že tyto činnosti podléhají předpisům a kontrolním opatřením určeným k ochraně vkladatelů a investorů, které se vztahují se na tyto případy.

HLAVA II

PODMÍNKY PŘÍSTUPU K ČINNOSTI ÚVĚROVÝCH INSTITUCÍ A JEJÍHO VÝKONU

Článek 4

Povolení

Členské státy stanoví, že úvěrové instituce musí před zahájením své činnosti získat povolení. Stanoví podmínky pro vydání tohoto povolení v souladu s články 5 až 9 a sdělí je Komisi a Poradnímu výboru pro bankovníctví.

Článek 5

Počáteční kapitál

1. Aniž jsou dotčeny jiné obecné podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, má-li úvěrová instituce samostatný kapitál a počáteční kapitál činí nejméně 5 milionů eur.

Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce existující ke dni 15. prosince 1979, které nesplňují požadavky týkající se kapitálu, mohou pokračovat ve své činnosti. Mohou tyto úvěrové instituce osvobodit od požadavku stanoveného v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci.

2. Členské země však mohou vydat povolení určitým kategoriím úvěrových institucí s počátečním kapitálem nižším, než je částka předepsaná v odstavci 1. V takových případech:

- a) nesmí být počáteční kapitál nižší než jeden milion eur;
- b) musí dotyčné členské státy Komisi sdělit důvody využití možnosti poskytované tímto odstavcem;
- c) bude při zveřejnění seznamu uvedeného v článku 11 u názvu úvěrové instituce uvedena poznámka o tom, že daná úvěrová instituce nedosahuje minimálního kapitálu předepsaného v odstavci 1.

3. Kapitál úvěrové instituce nesmí poklesnout pod výši počátečního kapitálu vyžadovanou podle odstavců 1 a 2 při vydání povolení.

4. Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce existující ke dni 1. ledna 1993, jejichž kapitál nedosahuje výše předepsané pro počáteční kapitál v odstavcích 1 a 2, mohou pokračovat ve své činnosti. V takovém případě nesmí jejich kapitál poklesnout pod nejvyšší úroveň dosaženou po dni 22. prosince 1989.

5. Převezme-li kontrolu nad úvěrovou institucí spadající do kategorie uvedené v odstavci 4 jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která měla nad úvěrovou institucí kontrolu dříve, musí kapitál této úvěrové instituce dosáhnout alespoň úrovně předepsané pro počáteční kapitál v odstavcích 1 a 2.

6. Za určitých zvláštních okolností a se souhlasem příslušných orgánů nesmí při fúzi dvou nebo více úvěrových institucí spadajících do kategorie uvedené v odstavci 4 kapitál instituce, která vznikne fúzí, klesnout pod celkovou výši kapitálu fúzovaných institucí ke dni fúze, pokud není dosaženo úrovně vyžadované podle odstavců 1 a 2.

7. Pokud by v případech uvedených v odstavcích 3, 4 a 6 měl být kapitál snížen, mohou příslušné orgány za odůvodněných okolností umožnit dotyčné úvěrové instituci, aby ve vymezené lhůtě napravila svůj stav nebo ukončila svou činnost.

Článek 6

Řídící orgán a umístění skutečného sídla úvěrových institucí

1. Příslušné orgány vydají úvěrové instituci povolení pouze tehdy, řídí-li její činnost skutečně nejméně dvě osoby.

Příslušné orgány dále nevydají povolení, pokud tyto osoby nepoživají dobré pověsti nebo nemají dostatek zkušenosti pro výkon svých funkcí.

2. Členské státy vyžadují, aby:

Článek 8

- každá úvěrová instituce, která je právnickou osobou a která má podle vnitrostátního práva, kterým se řídí, sídlo, měla skutečné sídlo v členském státě, kde má své sídlo,
- každá jiná úvěrová instituce měla skutečné sídlo v členském státě, který jí vydal povolení a ve kterém skutečně vykonává svou činnost.

Obchodní plán a organizační struktura

Členské státy vyžadují, aby byl k žádostem o povolení přiložen obchodní plán, z něž budou vyplývat mj. druhy zamýšlené činnosti a organizační struktura dané úvěrové instituce.

Článek 7

Akcionáři a společníci

1. Příslušné orgány vydají povolení k činnosti úvěrové instituci až poté, co jim je sdělena totožnost jejich přímých nebo nepřímých akcionářů nebo společníků, kteří v nich mají jako fyzické nebo právnické osoby kvalifikovanou účast, a výše jejich účasti.

Článek 9

Hospodářské potřeby

Členské státy nesmějí vyžadovat, aby žádost o povolení byla zkoumána z hlediska hospodářských potřeb trhu.

Pro účely definice kvalifikované účasti ve smyslu tohoto článku se přihlédně k hlasovacím právům uvedeným v článku 7 směrnice 88/627/EHS⁽¹⁾.

Článek 10

Zamítnutí žádosti

2. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, nejsou-li přesvědčeny, že dotyční akcionáři nebo společníci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce.

Zamítnutí žádosti o povolení musí být odůvodněno a oznámeno žadateli do šesti měsíců od obdržení žádosti nebo, byla-li žádost neúplná, do šesti měsíců ode dne, kdy žadatel zaslal údaje nezbytné k rozhodnutí. V každém případě však musí být rozhodnuto do dvanácti měsíců od doručení žádosti.

3. Existují-li úzká propojení mezi úvěrovou institucí a jinými fyzickými či právnickými osobami, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li tato propojení účinnému výkonu jejich dohlížecích funkcí.

Článek 11

Oznámení povolení Komisi

Příslušné orgány rovněž odmítnou vydat povolení, pokud účinnému výkonu jejich dohlížecích funkcí brání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž má úvěrová instituce úzké propojení, anebo obtíže související s uplatňováním těchto předpisů.

Každé vydání povolení musí být oznámeno Komisi. Každá úvěrová instituce se zapíše do seznamu, který Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* a průběžně aktualizuje.

Příslušné orgány vyžadují od úvěrové instituce předkládání údajů, jež potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v tomto odstavci.

Článek 12

Předchozí konzultace s příslušnými orgány ostatních členských států

Před vydáním povolení úvěrové instituci je třeba konzultovat příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu, je-li úvěrová instituce

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 17.12.1988, s. 62.

— dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v jiném členském státě, nebo

Článek 15

— dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce povolené v jiném členském státě, nebo

Název

— úvěrovou institucí kontrolovanou týmiž fyzickými nebo právními osobami, které kontrolují úvěrovou instituci povolenou v jiném členském státě.

Úvěrové instituce mohou při výkonu své činnosti bez ohledu na předpisy o používání slov „banka“, „spořitelna“ nebo jiných obdobných označení existujících v hostitelském členském státě užívat na celém území Společenství též název, jaký užívají v členském státě, kde mají své sídlo. Při nebezpečí záměny může hostitelský členský stát z důvodu ujasnění požadovat, aby byl název doplněn vysvětlujícím dodatkem.

Článek 13

Pobočky úvěrových institucí povolených v jiném členském státě

Hostitelské členské státy nesmějí vyžadovat další povolení nebo poskytnutí kapitálu pro pobočky úvěrových institucí povolených v jiných členských státech. Zřízení poboček a dohled nad nimi se řídí článkem 17, čl. 20 odst. 1 až 6 a články 22 a 26.

Článek 16

Kvalifikovaná účast v úvěrové instituci

Článek 14

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané úvěrové instituci pouze tehdy, pokud tato instituce:

- a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;
- b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
- c) přestala splňovat podmínky, na jejichž základě bylo povolení vydáno;
- d) nadále nevlastní dostatečný kapitál nebo již nadále není schopna plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména pokud již nezajišťuje bezpečnost jí svěřených majetkových hodnot;
- e) spadá pod některý jiný případ, kdy lze podle vnitrostátních právních předpisů povolení odejmout.

2. Odnětí povolení musí být odůvodněno a musí být sděleno dotčeným osobám; odnětí musí být rovněž oznámeno Komisi.

1. Členské státy stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba, která hodlá přímo nebo nepřímo držet kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, o tom nejprve uvědomí příslušné orgány a oznámí jim výši zamýšlené účasti. Každá fyzická nebo právnická osoba rovněž uvědomí příslušné orgány o zamýšleném zvýšení své kvalifikované účasti, kterým by její podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech dosáhl nebo překročil hranice 20 %, 33 % nebo 50 % nebo kterým by se daná úvěrová instituce stala jejím dceřiným podnikem.

Aniž je dotčen odstavec 2, mohou příslušné orgány ve lhůtě nejvýše tří měsíců od oznámení podle prvního pododstavce vyslovit nesouhlas s tímto úmyslem, nejsou-li přesvědčeny, že osoby uvedené v prvním pododstavci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce. Pokud nevysloví nesouhlas s úmyslem uvedeným v prvním pododstavci, mohou stanovit lhůtu pro jeho uskutečnění.

2. Je-li nabyvatelem účasti uvedené v odstavci 1 úvěrová instituce povolená v jiném členském státě, mateřský podnik úvěrové instituce povolené v jiném členském státě nebo fyzická nebo právnická osoba s kontrolou nad úvěrovou institucí povolenou v jiném členském státě a pokud by se úvěrová instituce, v níž nabyvatel hodlá nabýt účast, tím stala dceřiným podnikem nabyvatele nebo by se dostala pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12.

3. Členské státy stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba, která hodlá zcizit svou přímo či nepřímo drženou kvalifikovanou účast v úvěrové instituci, nejprve uvědomí příslušné orgány

o zamýšlené výši zcizované účasti. Každá fyzická nebo právnická osoba rovněž uvědomí příslušné orgány o zamýšleném snížení své kvalifikované účasti, kterým by její podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech klesl pod 20 %, 33 % nebo 50 % nebo kterým by daná úvěrová instituce přestala být jejím dceřiným podnikem.

4. Jakmile úvěrová instituce zjistí, že došlo k nabytí nebo zcizení kapitálové účasti v ní, na jejichž základě došlo k překročení hranic nebo poklesu pod hranice uvedené v odstavcích 1 a 3, uvědomí o tom příslušné orgány.

Nejméně jednou za rok jim rovněž sdělí totožnost akcionářů a společníků s kvalifikovanými účastmi a výši těchto účastí, jak to vyplývá zejména z informací podávaných na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo v rámci povinností společeností kotovaných na burze.

5. Jestliže by vliv osob uvedených v odstavci 1 mohl mít nepříznivý dopad na řádné a obezřetné řízení instituce, stanoví členské státy, že příslušné orgány učiní opatření nezbytná k ukončení tohoto stavu. Tato opatření mohou spočívat zejména v soudních příkazech, sankcích proti řídicím pracovníkům nebo pozastavení hlasovacích práv spojených s podíly drženými dotyčnými akcionáři nebo společníky.

Obdobná opatření se použijí vůči fyzickým nebo právnickým osobám, které nesplní povinnost předběžného hlášení podle odstavce 1. Dojde-li k nabytí účasti přes nesouhlas příslušných orgánů, stanoví členské státy, aniž jsou dotčeny jiné uplatnitelné sankce, že výkon dotyčných hlasovacích práv je pozastaven nebo že odevzdané hlasy jsou neplatné nebo mohou být prohlášeny za neplatné.

6. Pro účely definice kvalifikované účasti a jiných hranic účasti uvedených v tomto článku se přihlíží ke hlasovacím právům uvedeným v článku 7 směrnice 88/627/EHS.

Článek 17

Postupy a organizace vnitřní kontroly

Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují, aby měla každá úvěrová instituce řádné řídicí a účetní postupy a odpovídající mechanismus vnitřní kontroly.

HLAVA III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE SVOBODY USAZOVÁNÍ A SVOBODY POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

Článek 18

Úvěrové instituce

Členské státy stanoví, že činnosti uvedené v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s čl. 20 odst. 1 až 6, čl. 21 odst. 1 a 2 a článkem 22 buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv úvěrovou institucí, jež byla povolena a jež podléhá dohledu příslušných orgánů jiného členského státu, pokud se vydané povolení vztahuje na tyto činnosti.

Článek 19

Finanční instituce

Členské státy stanoví, že činnosti vyjmenované v příloze I mohou být na jejich území provozovány v souladu s čl. 20 odst. 1 až 6,

čl. 21 odst. 1 a 2 a článkem 22 buď prostřednictvím zřízení

pobočky, nebo poskytováním služeb kteroukoliv finanční institucí jiného členského státu, která je dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo společným dceřiným podnikem dvou nebo více úvěrových institucí, jejíž společenská smlouva a stanovy povolují tyto činnosti a která splňuje všechny následující podmínky:

- mateřský podnik nebo podniky byly povoleny jakožto úvěrové instituce v členském státě, jehož právem se mateřský podnik řídí,
- dotyčné činnosti jsou skutečně provozovány na území zmíněného členského státu,
- mateřský podnik nebo podniky drží alespoň 90 % hlasovacích práv spojených s podíly nebo akciemi v dceřiném podniku,
- mateřský podnik nebo podniky splňují požadavky příslušných orgánů, pokud se jedná o obezřetné řízení dceřiného podniku, a prohlásí se souhlasem příslušných

orgánů domovského členského státu, že ručí společně a nerozdílně za závazky dceřiného podniku,

— na dceřiný podnik se skutečně vztahuje, zvláště pokud jde o dotyčné činnosti, konsolidovaný dohled nad mateřským podnikem nebo každým z mateřských podniků podle článků 52 až 56, zejména za účelem výpočtu ukazatele kapitálové přiměřenosti, kontroly velké angažovanosti a omezení účasti, jak je stanoví článek 51.

Dodržování těchto podmínek ověří příslušné orgány domovského členského státu, které dceřinému podniku vystaví osvědčení, jež musí být přiloženo k oznámení uvedenému v čl. 20 odst. 1 až 6, čl. 21 odst. 1 a 2.

Příslušné orgány domovského členského státu zajistí dohled nad dceřiným podnikem v souladu s čl. 5 odst. 3 a články 16, 17, 26, 28, 29, 30 a 32.

Ustanovení uvedená v tomto článku se použijí na dceřiné podniky obdobně s nezbytnými úpravami. Zejména se „úvěrovou institucí“ rozumí „finanční instituce splňující podmínky stanovené v článku 19“, a „povolením“ rozumí „společenská smlouva a stanovy“.

V čl. 20 odst. 3 se druhý pododstavec čte takto:

„Příslušné orgány domovského členského státu rovněž sdělí výši kapitálu dceřiné finanční instituce a konsolidovaný ukazatel kapitálové přiměřenosti její mateřské úvěrové instituce.“

Přestane-li finanční instituce splňující podmínky tohoto článku plnit některé ze stanovených podmínek, oznámí to její domovský členský stát příslušným orgánům hostitelského členského státu a činnosti provozované institucí v hostitelském členském státě se začnou řídit právem hostitelského členského státu.

Článek 20

Výkon práva usazování

1. Úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, to oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu.

2. Členské státy stanoví, že úvěrová instituce, která hodlá zřídit pobočku v jiném členském státě, v oznámení podle odstavce 1 uvede tyto údaje:

- a) členský stát, na jehož území hodlá zřídit pobočku,
- b) obchodní plán pobočky, uvádějící mimo jiné zamýšlené druhy činnosti a organizační uspořádání pobočky,
- c) adresu v hostitelském členském státě, kde lze získat potřebné dokumenty;
- d) jména osob odpovědných za řízení pobočky.

3. Nemají-li příslušné orgány domovského členského státu důvod k pochybnostem o přiměřenosti správního uspořádání nebo o finančním stavu úvěrové instituce s ohledem na její zamýšlenou činnost, sdělí údaje podle odstavce 2 do tří měsíců od obdržení veškerých údajů příslušným orgánům hostitelského členského státu a zároveň o tom uvědomí dotyčnou instituci.

Příslušné orgány domovského členského státu rovněž sdělí výši kapitálu a ukazatel kapitálové přiměřenosti úvěrové instituce.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu odmítnou sdělit údaje podle odstavce 2 příslušným orgánům hostitelského členského státu, odůvodní toto odmítnutí dotyčné instituci do tří měsíců od obdržení veškerých údajů. Proti odmítnutí nebo nevydání stanoviska se lze odvolat k soudu domovského členského státu.

4. Dříve než pobočka úvěrové instituce zahájí činnost, učiní příslušné orgány hostitelského členského státu do dvou měsíců od obdržení údajů podle odstavce 3 přípravy k dohledu nad úvěrovou institucí v souladu s článkem 22 a případně stanoví podmínky, jimiž se provozování této činnosti musí v hostitelském členském státě řídit z důvodů veřejného zájmu.

5. Po obdržení sdělení od příslušných orgánů hostitelského členského státu nebo po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 4, nebylo-li sdělení učiněno, může být pobočka zřízena a zahájit svou činnost.

6. Změní-li se některý z údajů sdělovaných podle odst. 2 písm. b), c) a d), sdělí to úvěrová instituce nejpozději jeden měsíc před uskutečněním této změny písemně příslušným orgánům domovského členského státu a hostitelského členského státu, aby se mohly ke změně vyslovit příslušné orgány domovského členského státu podle odstavce 3 a příslušné orgány hostitelského členského státu podle odstavce 4.

7. U poboček, které zahájily svou činnost v souladu s předpisy hostitelského členského státu před 1. lednem 1993, se má za to, že byly předmětem postupu podle odstavců 1 až 5. Od uvedeného dne se na ně vztahuje odstavec 6 a články 18, 19, 22 a 29.

Článek 21

Volný pohyb služeb

1. Úvěrová instituce, která hodlá zahájit činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb, oznámí příslušným orgánům domovského členského státu činnosti uvedené v příloze I, které hodlá provozovat.

2. Příslušné orgány domovského členského státu uvědomí o tomto oznámení do jednoho měsíce od obdržení příslušné orgány hostitelského členského státu.

3. Tímto článkem nejsou dotčena práva nabytá úvěrovými institucemi poskytujícími služby před 1. lednem 1993.

Článek 22

Pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu

1. Hostitelský členský stát může pro statistické účely vyžadovat, aby všechny úvěrové instituce, které mají pobočky na jeho území, podávaly příslušným orgánům tohoto státu pravidelně zprávy o své činnosti na jeho území.

Při výkonu povinností uložených jim článkem 27 mohou hostitelské členské státy vyžadovat od poboček úvěrových institucí pocházejících z jiných členských států tytéž informace, jaké k tomuto účelu vyžadují od tuzemských úvěrových institucí.

2. Shledají-li příslušné orgány hostitelského členského státu, že instituce, která má pobočku nebo poskytuje služby na jeho území, nedodrжуje právní předpisy vydané daným státem v souladu s touto směrnicí, které vymezují pravomoc příslušných orgánů hostitelského členského státu, vyzvou dotyčnou instituci, aby ukončila tento protiprávní stav.

3. Nejedná-li dotyčná instituce nápravu, uvědomí o tom příslušné orgány hostitelského členského státu příslušné orgány domovského členského státu. Ty neprodleně učiní veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčná instituce ukončí tento protiprávní stav. Povahu těchto opatření sdělí příslušným orgánům hostitelského členského státu.

4. Pokračuje-li dotyčná instituce přes opatření učiněná domovským členským státem nebo proto, že se taková opatření ukáží být nedostatečná nebo že nebyla dotčeným státem učiněna, v porušování právních předpisů hostitelského členského státu uvedených v odstavci 2, může hostitelský členský stát poté, co o tom uvědomí příslušné orgány domovského členského státu, učinit vhodná opatření, aby zabránil dalším nesrovnalostem nebo aby je potrestal, a případně též zakázat dané instituci zahajovat další operace na jeho území. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné úvěrovým institucím doručovat písemnosti nezbytné pro taková opatření.

5. Odstavci 1 až 4 není dotčena pravomoc hostitelského členského státu činit vhodná opatření k zabránění nebo potrestání nesrovnalostí spáchaných na jejich území, které jsou v rozporu s právními předpisy, jež přijaly z důvodů veřejného zájmu. To zahrnuje možnost zakázat úvěrové instituci zahajovat další operace na jeho území.

6. Opatření přijatá podle odstavců 3, 4 a 5 obsahující sankce nebo omezení svobody poskytování služeb musí být řádně odůvodněna a oznámena instituci. Proti každému opatření se lze odvolat k soudu členského státu, jehož orgány je přijaly.

7. Dříve než zahájí postup podle odstavců 2, 3 a 4, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu v naléhavých případech přijmout předběžná opatření nezbytná pro ochranu vkladatelů, investorů a dalších osob, jimž jsou služby poskytovány. O takových opatřeních neprodleně uvědomí Komisi a příslušné orgány ostatních dotčených členských států.

Po konzultaci s příslušnými orgány dotčených členských států může Komise rozhodnout, že daný členský stát musí uvedená opatření změnit nebo zrušit.

8. Hostitelský členský stát může při výkonu pravomoci svěřené mu na základě této směrnice učinit vhodná opatření, aby zabránil nesrovnalostem na svém území nebo je potrestal. To zahrnuje možnost zakázat instituci zahajovat další operace na jeho území.

9. o případném odnětí povolení jsou uvědomeny příslušné orgány hostitelského členského státu, jež učiní vhodná opatření, aby znemožnily dané instituci zahajovat další operace na jeho území a aby ochránily zájmy vkladatelů. Každé dva roky předloží Komise zprávu o těchto případech Poradnímu výboru pro bankovníctví.

10. Členské státy sdělí Komisi počet a povahu případů, v nichž došlo k zamítnutí podle čl. 20 odst. 1 až 6 nebo k přijetí opatření

podle odstavce 4 tohoto článku. Každé dva roky předloží Komise zprávu o těchto případech Poradnímu výboru pro bankovníctví.

11. Tento článek se nedotýká práva úvěrových institucí se sídlem v jiném členském státě nabízet své služby všemi dostupnými sdělovacími prostředky v hostitelském členském státě, není-li to v rozporu s případnými předpisy o formě a obsahu takové reklamy přijatými z důvodů veřejného zájmu.

HLAVA IV

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 23

Oznamování dceřiných podniků ze třetích zemí a podmínky přístupu na trhy těchto zemí

1. Příslušné orgány členských států uvědomí Komisi o:

- a) každém povolení vydaném přímému nebo nepřímému dceřinému podniku jednoho nebo více mateřských podniků, které se řídí právem třetí země. Komise o tom uvědomí Poradní výbor pro bankovníctví;
- b) každém nabytí účasti v úvěrové instituci ve Společenství takovým mateřským podnikem, jímž se úvěrová instituce stane jeho dceřiným podnikem. Komise o tom uvědomí Poradní výbor pro bankovníctví.

Je-li vydáno povolení přímému nebo nepřímému dceřinému podniku jednoho nebo více mateřských podniků, které se řídí právem třetí země, upřesní příslušné orgány strukturu této skupiny ve zprávě, kterou zašlou Komisi na základě článku 11.

2. Členské státy uvědomí Komisi o všech obecných obtížích, s nimiž se jejich úvěrové instituce setkaly při zřizování poboček nebo provozování bankovní činnosti v některé třetí zemi.

3. Komise pravidelně vypracovává zprávu o zacházení s úvěrovými institucemi Společenství v třetích zemích ve smyslu odstavců 4 a 5, pokud jde o zřizování poboček, provozování bankovních činností a o nabytí účasti v úvěrových institucích

třetích zemí. Komise předloží tyto zprávy Radě spolu s případnými návrhy v tomto směru.

4. Shledá-li Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 3 nebo jiných informací, že některá třetí země nezabezpečuje úvěrovým institucím Společenství účinný přístup na svůj trh, srovnatelný s přístupem poskytovaným Společenstvím úvěrovým institucím z této třetí země, může Radě navrhnout, aby ji pověřila jednáním s cílem získat srovnatelné příležitosti v hospodářské soutěži pro úvěrové instituce Společenství. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou.

5. Shledá-li Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 3 nebo jiných informací, že se úvěrovým institucím Společenství nedostává v třetí zemi národního zacházení poskytujícího stejné příležitosti v hospodářské soutěži, jaké mají tuzemské úvěrové instituce, a že nejsou dány podmínky účinného přístupu na tamní trh, může zahájit jednání s cílem napravit tento stav.

Za okolností uvedených v prvním pododstavci lze kromě zahájení jednání rovněž kdykoliv rozhodnout postupem podle čl. 60 odst. 2, že příslušné orgány členských států omezí nebo odloží svá rozhodnutí o žádostech o povolení podaných ke dni zmíněného rozhodnutí nebo později, jakož i o nabytí účasti přímými nebo nepřímými mateřskými podniky, které se řídí právem dané třetí země. Doba trvání uvedených opatření nesmí přesáhnout tři měsíce.

Před uplynutím tříměsíční lhůty a s ohledem na výsledek jednání může Rada na návrh Komise rozhodnout kvalifikovanou většinou, že tato opatření budou nadále použitelná.

Tato omezení nebo odklady nelze uplatnit na zřizování dceřiných podniků úvěrovými institucemi nebo jejich dceřinými podniky, které byly řádně povoleny ve Společenství, ani na nabývání účasti v úvěrových institucích Společenství těmito úvěrovými institucemi nebo dceřinými podniky.

6. Shledá-li Komise, že nastala některá ze situací uvedených v odstavcích 4 a 5, sdělí jí členské státy na její žádost údaje:

- a) o každé žádosti o povolení přímého nebo nepřímého dceřiného podniku jednoho nebo více mateřských podniků, které se řídí právem dané třetí země;
- b) o každém záměru takového podniku nabýt účasti v některé úvěrové instituci Společenství, jímž by se úvěrová instituce stala jeho dceřiným podnikem, pokud jim byl tento záměr ohlášen podle článku 16.

Povinnost sdělovat údaje pomine, jakmile dojde k dohodě se třetí zemí uvedenou v odstavcích 4 nebo 5 nebo jakmile přestanou být použitelná opatření uvedená v odst. 5 druhém a třetím pododstavci.

7. Opatření přijatá na základě tohoto článku musí být v souladu se závazky Společenství vyplývajícími z mezinárodních dvoustranných nebo mnohostranných dohod upravujících přístup k činnosti úvěrových institucí a její výkon.

Článek 24

Pobočky úvěrových institucí se sídlem mimo Společenství

1. Členské státy neuplatňují vůči pobočkám úvěrových institucí, jež mají sídlo mimo Společenství, předpisy upravující přístup k činnosti a její výkon, jež by je zvýhodňovaly před pobočkami úvěrových institucí se sídlem ve Společenství.

2. Příslušné orgány oznámí Komisi a Poradnímu výboru pro bankovníctví veškerá povolení vydaná úvěrovým institucím se sídlem mimo Společenství pro jejich pobočky.

3. Aniz je dotčen odstavec 1, může Společenství v dohodách uzavřených v souladu se Smlouvou s jednou nebo více třetími zeměmi sjednat použití ustanovení, jež na základě vzájemnosti poskytnou pobočkám úvěrové instituce, která má sídlo mimo Společenství, rovné zacházení na celém území Společenství.

Článek 25

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí při dohledu na konsolidovaném základě

1. Komise může na žádost některého z členských států nebo z vlastního podnětu předkládat Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu dohledu na konsolidovaném základě nad:

- úvěrovými institucemi, jejichž mateřské podniky mají sídlo v třetí zemi, a
- úvěrovými institucemi v třetích zemích, jejichž mateřské podniky, a to úvěrové instituce nebo finanční holdingové společnosti, mají sídlo ve Společenství.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 jsou uzavírány zejména k zajištění toho, aby:

- příslušné orgány členských států mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu na základě konsolidované finanční situace nad úvěrovými institucemi a finančními holdingovými společnostmi nacházejícími se ve Společenství, které mají dceřiné nebo přidružené podniky, jež jsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi mimo Společenství,

- příslušné orgány třetích zemí mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu nad mateřskými podniky se sídlem na jejich území, které mají dceřiné nebo přidružené podniky, jež jsou úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi v jednom nebo více členských státech.

3. Komise a Poradní výbor pro bankovníctví přezkoumají výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.

HLAVA V

ZÁSADY A TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU

KAPITOLA 1

Článek 29

ZÁSADY OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU

Kontrola na místě v pobočkách zřízených v jiném členském státě

Článek 26

Kontrolní pravomoc domovského členského státu

1. Obezřetnostní dohled nad úvěrovou institucí včetně činností provozovaných v souladu s články 18 a 19 vykonávají příslušné orgány domovského členského státu, aniž jsou dotčena ustanovení této směrnice, která stanoví příslušnost orgánů hostitelského členského státu.
2. Odstavcem 1 není dotčen dohled na konsolidovaném základě podle této směrnice.

Článek 27

Pravomoc hostitelského členského státu

Hostitelský členský stát až do další koordinace vykonává ve spolupráci s příslušnými orgány domovského členského státu dohled nad likviditou poboček úvěrových institucí. Aniž jsou dotčena opatření nezbytná k posílení evropského měnového systému, ponechává si plnou příslušnost k opatřením vyplývajícím z provádění své měnové politiky. Tato opatření nesmí stanovit diskriminaci nebo omezení založené na skutečnosti, že úvěrová instituce byla povolena v jiném členském státě.

Článek 28

Spolupráce v oblasti dohledu

Příslušné orgány členských států, jichž se to týká, úzce spolupracují při dohledu nad činností úvěrových institucí, zejména nad činností provozovanou prostřednictvím zřizování poboček v jednom nebo více členských státech jiných než stát, v němž mají sídlo. Tyto orgány si navzájem poskytují veškeré informace o řízení, správě a vlastnictví úvěrových institucí, jež mohou usnadnit dohled nad nimi nebo zkoumání podmínek pro vydání povolení, jakož i veškeré informace, jež mohou usnadnit sledování těchto institucí, zvláště ve vztahu k likviditě, platební schopnosti, pojištění vkladů, omezení velké angažovanosti, správním a účetním postupům a organizaci vnitřní kontroly.

1. Hostitelské členské státy stanoví, že v případě úvěrové instituce povolené v jiném členském státě provozující činnost prostřednictvím pobočky mohou příslušné orgány domovského členského státu poté, co o tom uvědomí příslušné orgány hostitelské členské země, za tímto účelem ověřovat na místě samy nebo prostřednictvím svých zmocněnců údaje uvedené v článku 28.

2. Příslušné orgány domovského členského státu rovněž mohou za účelem kontroly poboček využít některý z dalších postupů uvedených v čl. 56 odst. 7.

3. Tímto článkem není dotčeno právo příslušných orgánů hostitelského členského státu provádět v rámci výkonu svých povinností podle této směrnice kontroly na místě v pobočkách zřízených na jejich území.

Článek 30

Výměna informací a profesní tajemství

1. Členské státy stanoví, že všechny osoby pracující v současnosti nebo v minulosti pro příslušné orgány, jakož i auditoři a odborníci jednající jménem příslušných orgánů, jsou vázáni profesním tajemstvím. To znamená, že důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, smějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jen v souhrnné nebo obecné podobě, z níž nelze určit totožnost jednotlivých institucí, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem.

Byl-li však na úvěrovou společnost vyhlášen konkurs nebo nařízena likvidace, lze v občanském soudním řízení sdělit důvěrné informace, které se nedotýkají třetích osob účastnících se pokusu o záchranu úvěrové instituce.

2. Odstavec 1 není překážkou výměně informací mezi příslušnými orgány různých členských států v souladu s touto směrnicí a ostatními směnicemi vztahujícími se na úvěrové instituce. Na tyto informace se vztahuje povinnost dodržování profesního tajemství podle odstavce 1.

3. Členské státy mohou s příslušnými orgány třetích zemí nebo s orgány či institucemi třetích zemí, jak jsou vymezeny v odstavcích 5 a 6, uzavírat dohody o spolupráci, upravující výměnu informací, pouze tehdy, pokud jsou sdělené informace chráněny profesním tajemstvím alespoň v míře stanovené v tomto článku. Účelem výměny informací musí být plnění dohlížecích úkolů zmíněných orgánů nebo institucí.

Pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, ke kterým tyto orgány daly souhlas.

4. Příslušný orgán, který obdrží důvěrné informace podle odstavce 1 nebo 2, může tyto informace využít pouze při výkonu svých povinností:

— k prověření toho, zda jsou splněny podmínky pro přístup k činnosti úvěrových institucí, a k usnadnění sledování podmínek výkonu této činnosti na nekonsolidovaném nebo konsolidovaném základě, zejména s důrazem na likviditu, platební schopnost, velkou angažovanost, správní a účetní postupy a organizaci vnitřní kontroly, nebo

— k ukládání sankcí, nebo

— ve správním řízení při opravném prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu, nebo

— v soudním řízení zahájeném na základě článku 33 nebo zvláštních ustanovení této směrnice nebo jiných směrnic přijatých v oblasti úvěrových institucí.

5. Odstavce 1 a 4 nejsou překážkou výměny informací uvnitř jednoho členského státu tam, kde existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo ve vzájemném styku členských států mezi příslušnými orgány a:

— orgány příslušnými k dohledu nad jinými finančními institucemi a pojišťovacími společnostmi, jakož i orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy,

— subjekty zúčastněnými na likvidaci nebo konkursu úvěrových institucí a dalších obdobných řízeních,

— osobami příslušnými k provádění právními předpisy stanoveného auditu účetnictví úvěrových institucí a jiných finančních institucí,

při výkonu jejich dohlížecích funkcí; není dotčena ani možnost poskytovat orgánům spravujícím systémy pojištění vkladů informace, které potřebují pro výkon svých funkcí. Na informace obdržené uvedenými orgány, subjekty a osobami se vztahuje profesní tajemství podle odstavce 1.

6. Odchylně od odstavců 1 až 4 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a:

— orgány odpovědnými za dohled nad subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu úvěrových institucí a obdobných řízeních, nebo

— orgány odpovědnými za dohled nad osobami pověřenými výkonem právními předpisy stanoveného auditu účetnictví pojištěn, úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí.

Členské státy, které využijí možnosti stanovené v prvním pododstavci, požadují splnění alespoň těchto podmínek:

— informace jsou určeny k výkonu dohledu uvedeného v prvním pododstavci,

— informace získané v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle odstavce 1,

— pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům, které orgány mohou přijímat informace podle tohoto odstavce.

7. Odchylně od odstavců 1 až 4 mohou členské státy za účelem posílení stability a jednotnosti finančního systému povolit výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a orgány nebo subjekty zákonem pověřenými zjišťováním a vyšetřováním případů porušení práva obchodních společností.

Členské státy, které využijí možnosti stanovené v prvním pododstavci, požadují splnění alespoň těchto podmínek:

- informace jsou určeny k výkonu úkolů uvedených v prvním pododstavci,
- informace získané v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle odstavce 1,
- pocházejí-li informace z jiného členského státu, nesmějí být sděleny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Provádějí-li v některém členském státě orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci zjišťování nebo vyšetřování s pomocí, jejíž povaha vyplývá z jejich konkrétní pravomoci, osob k tomu pověřených, které nejsou zaměstnanci veřejné správy, lze možnost stanovenou v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek uvedených v druhém pododstavci.

Pro uplatnění třetí odrážky druhého pododstavce sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci příslušným orgánům, které sdělily dotýcnou informaci, jména a přesné vymezení úkolů osob, jimž má být informace předána.

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů nebo subjektů, kterým mají být sdělovány informace podle tohoto odstavce.

Do 31. prosince 2000 vypracuje Komise zprávu o uplatňování tohoto odstavce.

8. Tento článek není příslušnému orgánu překážkou v tom, aby sděloval informace určené k výkonu jejich funkce

- centrálním bankám a jiným subjektům s obdobnými úkoly, které jednají jako měnové úřady,
- případně jiným státním orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy,

ani nebrání těmto orgánům nebo subjektům sdělovat příslušným orgánům informace, které pro ně jsou nezbytné pro účely odstavce 4. Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle tohoto článku.

9. Kromě toho mohou členské státy, odchýlně od odstavců 1 a 4, na základě zákona povolit sdělování určitých informací jiným ústředním orgánům své státní správy odpovědným za přípravu právních předpisů týkajících se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovacími společnostmi, jakož i inspektorům pověřeným těmito orgány.

Tyto informace však lze sdělit jen tehdy, je-li to nezbytné z důvodů obezřetnostního dohledu.

Členské státy nicméně stanoví, že informace obdržené na základě odstavců 2 a 5 a informace získané při kontrolách na místě podle čl. 29 odst. 1 a 2 smějí být sděleny podle tohoto odstavce pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který tyto informace poskytl, nebo příslušného orgánu členského státu, v němž byla provedena kontrola na místě.

10. Tento článek nebrání příslušným orgánům sdělovat informace uvedené v odstavcích 1 až 4 zúčtovacímu středisku nebo obdobnému subjektu oprávněnému vnitrostátním zákonem poskytovat zúčtovací nebo vypořádací služby pro některý trh jejich členských států, mají-li za to, že je nutné jim tyto informace sdělit, aby bylo zajištěno řádné fungování těchto orgánů v případě nesplnění závazků nebo možnosti nesplnění závazků některého hospodářského subjektu. Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle odstavce 1. Členské státy však zajistí, aby informace obdržené na základě odstavce 2 mohly být dále sděleny za okolností uvedených v tomto odstavci výhradně s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které tyto informace poskytly.

Článek 31

Povinnosti osob odpovědných za právní kontrolu výročních a konsolidovaných účetních závěrek

1. Členské státy zajistí alespoň, aby:

- a) každá osoba oprávněná ve smyslu směrnice 84/253/EHS⁽¹⁾ k tomu, aby v úvěrové instituci plnila úkol uvedený v článku 51 směrnice 78/660/EHS⁽²⁾, článku 37 směrnice 83/349/EHS

(1) Osmá směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984, založená na čl. 44 odst. 2 písm. g) Smlouvy, o schvalování osob pověřených prováděním auditů účetních dokumentů (Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20).

(2) Čtvrtá směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založená na čl. 44 odst. 2 písm. g) Smlouvy, o vypracování ročních účetních závěrek u některých forem společností (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 1999/60/ES (Úř. věst. L 62, 20.6.1999, s. 65).

nebo v článku 31 směrnice 85/611/EHS ⁽¹⁾ anebo jiný úkol stanovený právními předpisy, bezodkladně sdělí příslušným orgánům každou skutečnost nebo rozhodnutí týkající se daného podniku, jež zjistila při plnění svého úkolu a jež by mohly:

- představovat zásadní porušení právních nebo správních předpisů, které stanoví podmínky pro povolení nebo které konkrétně upravují provozování činnosti úvěrové instituce, nebo
  - ovlivnit nepřetržitost fungování úvěrové instituce nebo
  - způsobit, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim bude udělen výrok s výhradou;
- b) tato osoba měla rovněž povinnost oznamovat veškeré skutečnosti a rozhodnutí, jež zjistí při plnění úkolu uvedeného v písmenu a) v podniku, který má úzké propojení plynoucí ze vztahu kontroly s úvěrovou institucí, v níž tato osoba plní svůj úkol.

2. Sdělí-li osoby oprávněné ve smyslu směrnice 84/253/EHS v dobré víře příslušným orgánům některé skutečnosti nebo rozhodnutí uvedené v odstavci 1, nepovažuje se to za porušení jakéhokoli omezení poskytování informací, jak je stanoví smlouva nebo právní či správní předpis, a u těchto osob nevzniká žádná odpovědnost.

Článek 32

Pravomoc příslušných orgánů ukládat sankce

Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a předpisy trestního práva, stanoví členské státy, že jejich příslušné orgány mohou při porušení právních nebo správních předpisů v oblasti dohledu a výkonu činnosti přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči úvěrovým institucím nebo osobám odpovědným za jejich řízení s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.

(1) Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).

Článek 33

Soudní přezkum

Členské státy stanoví, že rozhodnutí týkající se úvěrové instituce vydané na základě právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí lze napadnout u soudu. Totéž platí, pokud nebylo vydáno rozhodnutí do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré údaje vyžadované podle platných předpisů.

KAPITOLA 2

TECHNICKÉ NÁSTROJE OBEZŘETNOSTNÍHO DOHLEDU

Oddíl 1

Kapitál

Článek 34

Obecné zásady

1. Kdykoli členský stát při provádění právních předpisů Společenství týkajících se obezřetnostního dohledu nad činností úvěrové instituce přijme právní nebo správní předpis, který používá termín kapitál nebo odkazuje na pojem kapitálu, uvede tento termín nebo pojem v soulad s definicí použitou v odstavcích 2, 3 a 4 a v článcích 35 až 38.

2. s výhradou mezí stanovených v článku 38 se nekonsolidovaný kapitál úvěrových institucí skládá z těchto položek:

1. základní kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS, pokud již byl splacen, k němuž se připočte emisní ážio, s vyloučením kumulativních prioritních akcií;
2. rezervní fondy ve smyslu článku 23 směrnice 86/635/EHS a hospodářský výsledek vzniklý v důsledku uplatnění konečného hospodářského výsledku. Členské státy mohou povolit zařazení prozatímního zisku do doby, než bude přijato formální rozhodnutí, pouze v případech, kdy byly takové zisky ověřeny osobami odpovědnými za audit účetnictví, a pokud se ke spokojenosti příslušných orgánů prokáže, že jejich výše byla oceněna v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 86/635/EHS a že v ní nejsou zahrnuty žádné předvídatelné výdaje nebo dividendy;
3. rezervy na všeobecná bankovní rizika ve smyslu článku 38 směrnice 86/635/EHS;

4. rezervní fondy na nové ocenění ve smyslu článku 33 směrnice Rady 78/660/EHS;

5. úpravy hodnot ve smyslu čl. 37 odst. 2 směrnice 86/635/EHS;

6. jiné položky ve smyslu článku 35;

7. závazky členů úvěrových institucí zřízených ve formě družstva a společné a nerozdílné závazky dlužníků některých institucí organizovaných ve formě fondů, jak jsou uvedeny v čl. 36 odst. 1;

8. kumulativní prioritní akcie na dobu určitou a podřízený dluh uvedený v čl. 36 odst. 3.

Odečtou se v souladu s článkem 38 následující položky:

9. účetní hodnota vlastních akcií v držení úvěrové instituce;

10. nehmotná aktiva ve smyslu čl. 4 („Aktiva“) odst. 9 směrnice 86/635/EHS;

11. podstatné ztráty v běžném finančním roce;

12. účasti v jiných úvěrových a finančních institucích přesahující 10 % jejich základního kapitálu, podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím, v nichž má majetkovou účast převyšující 10 % jejich základního kapitálu.

Jsou-li podíly v jiné úvěrové nebo finanční instituci drženy dočasně za účelem finanční pomoci pro ozdravení a záchranu takové instituce, může příslušný orgán prominout uplatnění tohoto ustanovení;

13. účasti v jiných úvěrových a finančních institucích nepřesahující 10 % jejich základního kapitálu, podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím jiným než uvedeným pod bodem 12, pokud jde o celkovou výši těchto účastí, podřízených pohledávek a nástrojů přesahující 10 % kapitálu této úvěrové instituce vypočítaného před odpočtem položek v bodě 12 a v tomto bodě.

Členské státy mohou stanovit, že při výpočtu nekonsolidovaného kapitálu nemusí mateřské společnosti podléhající konsolidovanému dohledu odečítat svou účast v ostatních úvěrových nebo finančních institucích, které jsou zahrnuty do konsolidace. Toto ustanovení se uplatní na všechna pravidla obezřetnostního dohledu harmonizovaná předpisy Společenství.

3. Pojem kapitálu, jak je vymezen v odst. 2 bodech 1 až 8, obsahuje nejvyšší možný počet položek a částek. Využití těchto položek a stanovení nižších mezí, jakož i odpočet jiných položek, než které jsou uvedeny v odst. 2 bodech 9 až 13, se ponechává na uvážení členským státům. Členské státy však musí brát na zřetel postup směřující ke společné definici kapitálu.

K tomuto účelu Komise předloží nejpozději do 1. ledna 1996 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto článku a článků 35 až 39, doplněnou případnými návrhy na jejich změny, jež považuje za nezbytné. Nejpozději dne 1. ledna 1998 pak Evropský parlament a Rada přezkoumají v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem definici kapitálu za účelem jednotného uplatňování společné definice.

4. Položky uvedené v odst. 2 bodech 1 až 5 musí mít úvěrová instituce možnost okamžitě a neomezeně použít ke krytí rizik nebo ztrát, jakmile se vyskytnou. Jejich výše musí být čistá ode všeho zdanění předvídatelného v době výpočtu nebo musí být vhodně upravena, pokud zdanění snižuje částku, do jejíž výše lze tyto položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

Článek 35

Jiné položky

1. Pojem kapitálu používaný členským státem může zahrnovat jiné položky, mají-li, bez ohledu na jejich právní nebo účetní označení, následující znaky:

- úvěrová instituce je může volně použít ke krytí běžných bankovních rizik v případech, kdy dosud nebyly určeny příjmové nebo kapitálové ztráty;
- jejich existenci zachycuje vnitřní účetnictví;
- jejich výši stanoví vedení úvěrové instituce, ověřují ji nezávislí auditoři, je sdělována příslušným orgánům a podléhá jejich dohledu.

2. Jako jiné položky mohou být rovněž připuštěny časově neomezené cenné papíry a jiné nástroje, které splňují následující podmínky:

- a) nesmějí být splatné z podnětu držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu;
- b) dohoda, na jejímž základě dluh vznikl, musí stanovit, že úvěrová instituce má možnost odložit splácení úroku z tohoto dluhu;
- c) pohledávka věřitele vůči úvěrové instituci musí být plně podřízena pohledávkám všech nepodřízených věřitelů;
- d) doklady, jimiž se řídí vydávání cenných papírů, musí stanovit dluh a nezaplacený úrok v takové výši, aby kryly ztráty, přičemž úvěrová instituce může pokračovat ve své činnosti;
- e) přihlédně se pouze ke skutečně splaceným částkám.

K těmto položkám lze také přiřadit kumulativní prioritní akcie jiné než uvedené v čl. 34 odst. 2 bodu 8.

Článek 36

Jiná ustanovení o kapitálu

1. Závazky členů úvěrových institucí zřízených ve formě družstva, uvedené v čl. 34 odst. 2 bodu 7, představují nesplacený základní kapitál těchto družstev spolu s právními závazky členů těchto družstev provést další nevratné platby, pokud úvěrová instituce utrpí ztrátu; v tomto případě musí být tyto platby bezodkladně vymahatelné.

Se společnými a nerozdílnými závazky dlužníků v případě úvěrových institucí organizovaných jako fondy bude zacházeno stejně jako s předchozími položkami.

Všechny tyto položky lze zahrnout do kapitálu, pokud jsou podle vnitrostátních právních předpisů považovány za kapitál institucí tohoto typu.

2. Členské státy nezahrnou do kapitálu veřejných úvěrových institucí záruky, které těmto institucím vystavily samy nebo jejich orgány.

3. Členské státy nebo příslušné orgány mohou zahrnout do kapitálu kumulativní prioritní akcie na dobu určitou uvedené v čl. 34 odst. 2 bodu 8 a podřízený dluh uvedený tamtéž, jsou-li zde závazné dohody, na jejichž základě se pohledávky z nich řadí

v případě konkursu nebo likvidace úvěrové instituce za pohledávky všech ostatních věřitelů a nebudou uhrazeny, dokud nejsou uhrazeny všechny ostatní v té době neuhrazené dluhy.

Podřízený dluh musí dále splnit tyto podmínky:

- a) lze přihlédnout pouze ke skutečně splacené částce;
- b) musí mít původní dobu splatnosti nejméně pět let, po níž může být splacen; není-li splatnost dluhu stanovena, je splatný pouze na základě pětileté výpovědi, pokud nepřestane být považován za kapitál nebo pokud není pro předčasné splacení výslovně vyžadován souhlas příslušných orgánů. Příslušné orgány mohou povolit dřívější splacení dluhu za podmínky, že žádost o povolení je podána z podnětu dlužníka a není tím dotčena platební schopnost úvěrové instituce;
- c) rozsah, v němž může být zahrnut do kapitálu, musí být postupně zmenšován v průběhu nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti;
- d) dohoda o úvěru nesmí obsahovat žádné ustanovení stanovící, že se za určitých okolností jiných než likvidace úvěrové instituce stane úvěr splatným před stanoveným dnem splatnosti.

Článek 37

Výpočet kapitálu na konsolidovaném základě

1. Má-li být výpočet proveden na konsolidovaném základě, použijí se konsolidované částky položek uvedených v čl. 34 odst. 2 v souladu s pravidly stanovenými články 52 až 56. Mimoto lze do konsolidovaných rezervních fondů za účelem výpočtu kapitálu zařadit následující položky, jsou-li kreditními položkami („pasivy“):

- veškeré menšinové podíly ve smyslu článku 21 směrnice 83/349/EHS v případech, kde je použito metody plné konsolidace,
- rozdíl po první konsolidaci ve smyslu článků 19, 30 a 31 směrnice 83/349/EHS,
- kurzové rozdíly zahrnuté do konsolidovaných rezervních fondů v souladu s čl. 39 odst. 6 směrnice 86/635/EHS,
- veškeré rozdíly plynoucí ze zanesení některých účastí v souladu s metodou předepsanou v článku 33 směrnice 83/349/EHS.

2. Jsou-li výše uvedené položky debetními položkami („aktivy“), musí být při výpočtu konsolidovaného kapitálu odečteny.

Článek 38

Odpočty a omezení

1. Na položky uvedené v čl. 34 odst. 2 bodech 4 až 8 se vztahují tato omezení:

- a) součet položek v bodech 4 až 8 nesmí přesáhnout maximum rovné 100 % položek v bodech 1 plus 2 a 3 minus 9, 10 a 11;
- b) součet položek v bodech 7 a 8 nesmí přesáhnout maximum rovné 50 % položek v bodech 1 plus 2 a 3 minus 9, 10 a 11;
- c) součet položek v bodech 12 a 13 se odečte od součtu všech položek.

2. Příslušné orgány mohou povolit úvěrovým institucím, aby překročily omezení stanovená v odstavci 1 za přechodných a výjimečných okolností.

Článek 39

Prokázání příslušným orgánům

Dodržování podmínek stanovených v čl. 34 odst. 2, 3 a 4 a v článcích 35 až 38 musí být prokázáno ke spokojenosti příslušných orgánů.

Oddíl 2

Ukazatel kapitálové přiměřenosti

Článek 40

Obecné zásady

1. Ukazatel kapitálové přiměřenosti vyjadřuje podíl kapitálu, jak je vymezen v článku 41, na souhrnu aktiv a podrozvahových položek rizikově vážených podle článku 42.

2. Ukazatel kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí, které nejsou ani mateřskými podniky ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS, ani dceřinými podniky těchto podniků, se vypočítává na individuálním základě.

3. Ukazatel kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí, které jsou mateřskými podniky, se vypočítává na konsolidovaném základě podle metod stanovených v této směrnici a ve směrnici 86/635/EHS.

4. Orgány příslušné vydávat povolení k činnosti mateřskému podniku, která je úvěrovou institucí, a vykonávat nad ní dohled mohou také požadovat výpočet subkonsolidovaného nebo nekonsolidovaného ukazatele pro mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky, kterým vydávají povolení a nad nimiž vykonávají dohled. Není-li uspokojivé rozvržení kapitálu uvnitř bankovní skupiny sledováno takto, musí být k dosažení tohoto cíle přijata jiná opatření.

5. Aniž je dotčeno plnění podmínek stanovených v odstavcích 2, 3 a 4 a v čl. 52 odst. 8 a 9 úvěrovými institucemi, zajistí příslušné orgány, aby byly ukazatele vypočítávány alespoň dvakrát ročně buď samotnými úvěrovými institucemi, které oznámí výsledky a všechny požadované údaje příslušným orgánům, nebo příslušnými orgány, které k tomu použijí údaje dodané úvěrovými institucemi.

6. Oceňování aktiv a podrozvahových položek se provádí v souladu se směrnicí 86/635/EHS.

Článek 41

Čítatel: kapitál

Čitatelem ukazatele kapitálové přiměřenosti je kapitál, jak je vymezen v této směrnici.

Článek 42

Jmenovatel: rizikově vážená aktiva a podrozvahové položky

1. Aktivům se přidělují stupně úvěrového rizika, vyjádřené rizikovou vahou v procentech, v souladu s články 43 a 44 a výjimečně s články 45, 62 a 63. Hodnota každého aktiva v rozvaze se pak násobí příslušnou rizikovou vahou k dosažení rizikově vážené hodnoty.

2. U podrozvahových položek uvedených v příloze II se použije dvoustupňového výpočtu, jak je popsán v čl. 43 odst. 2.

3. U podrozvahových položek uvedených v čl. 43 odst. 3 se případné náklady na nahrazení otevřených pozic v případě nedodržení závazku protistranou vypočítají jednou ze dvou metod uvedených v příloze III. Náklady se násobí příslušnou rizikovou vahou protistrany stanovenou v čl. 43 odst. 1 s tou odchylkou, že tam stanovená riziková váha 100 % senahradí rizikovou vahou 50 % pro účely výpočtu rizikově vážených hodnot.

4. Součet rizikově vážených hodnot aktiv a podrozvahových položek uvedených v odstavcích 2 a 3 tvoří jmenovatele ukazatele kapitálové přiměřenosti.

Článek 43

Rizikové váhy

1. K ocenění jednotlivých kategorií aktiv se použije následujících rizikových vah, ačkoliv příslušné orgány mohou stanovit podle svého uvážení i vyšší rizikové váhy:

a) Nulová riziková váha

1. pokladní hotovost a obdobné položky;
2. aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám a centrálním bankám zóny A;
3. aktiva představující pohledávky vůči Evropským společenstvím;
4. aktiva představující pohledávky kryté výslovnými zárukami ústředních vlád a centrálních bank zóny A nebo Evropskými společenstvími;
5. aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám a centrálním bankám zóny B, znějící na národní měny dlužníků a financované v nich;
6. aktiva představující pohledávky kryté výslovnými zárukami ústředních vlád a centrálních bank zóny B, znějící na národní měny společné ručители a dlužníkovi a financované v nich;
7. aktiva zajištěná ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů ústřední vlády nebo centrální banky zóny A, cennými papíry vydanými Evropskými společenstvími nebo hotovostním vkladem u instituce, která poskytla úvěr, nebo vkladními listy či podobnými nástroji vydanými takovou institucí a u ní uloženými.

b) Riziková váha 20 %

1. aktiva představující pohledávky vůči Evropské investiční bance (EIB);
2. aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním rozvojovým bankám;
3. aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou Evropské investiční banky (EIB);

4. aktiva představující pohledávky kryté výslovnými zárukami mezinárodních rozvojových bank;
5. aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy zóny A, s výhradou uvedenou v článku 44;
6. aktiva představující pohledávky kryté výslovnými zárukami orgánů regionální nebo místní správy zóny A, s výhradou článku 44;
7. aktiva představující pohledávky vůči úvěrovým institucím zóny A, které však netvoří jejich kapitál;
8. aktiva představující pohledávky vůči úvěrovým institucím zóny B se splatností jeden rok či méně, které však nejsou představovány cennými papíry vydanými těmito institucemi a které se nepovažují za součást jejich kapitálu;
9. aktiva krytá výslovnými zárukami úvěrových institucí zóny A;
10. aktiva představující pohledávky se splatností jeden rok či méně kryté výslovnými zárukami úvěrových institucí zóny B;
11. aktiva zajištěná ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů vydaných EIB nebo mezinárodními rozvojovými bankami;
12. hotovostní položky v procesu inkasa.

c) Riziková váha 50 %

1. úvěry plně a zcela zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy k obytným nemovitostem, které obývá nebo bude obývat nebo které pronajímá nebo bude pronajímat dlužník, a úvěry, které jsou ke spokojenosti příslušných orgánů plně a zcela zajištěny účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o obytné nemovitosti, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat dlužník;

cenné papíry kryté hypotékou se kterými lze nakládat jako s úvěry uvedenými v prvním pododstavci nebo čl. 62 odst. 1, pokud je příslušné orgány považují s ohledem na platný právní rámec každého členského státu za rovnocenné z hlediska úvěrového rizika. Aniž jsou dotčeny druhy cenných papírů, které spadají do působnosti tohoto bodu 1 a splňují podmínky v něm stanovené, mohou

„cenné papíry kryté hypotékou“ zahrnovat nástroje ve smyslu oddílu B odst. 1 písm. a) a b) přílohy směrnice Rady 93/22/EHS⁽¹⁾. Příslušné orgány se musí zejména ujistit, že:

- i) tyto cenné papíry jsou zcela a přímo zajištěné portfoliem hypoték stejné povahy jako ty, které jsou uvedeny v prvním pododstavci nebo v čl. 62 odst. 1 a které jsou při vydání těchto cenných papírů bezvadně plněny;
- ii) přijatelné vysoce prioritní pořadí na podkladová hypotekární aktiva požívají buď přímo investoři do cenných papírů zajištěných hypotékou, nebo na jejich účet správce nebo zmocněný zástupce, v poměru odpovídajícím cenným papírům, které mají v držení;

2. náklady a příjmy příštích období; pro tyto položky se použije riziková váha odpovídající protistraně v případech, kdy ji může úvěrová instituce určit podle směrnice 86/635/EHS. V případech, kdy protistranu určit nemůže, použije paušální rizikovou váhu 50 %.

d) Riziková váha 100 %

1. aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám a centrálním bankám zóny B, pokud tyto pohledávky neznějí na národní měnu dlužníka ani v ní nejsou financovány;
2. aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy zóny B;
3. aktiva představující pohledávky vůči úvěrovým institucím zóny B se splatností delší než jeden rok;
4. aktiva představující pohledávky vůči nebankovnímu sektoru zóny A a zóny B;
5. hmotná aktiva ve smyslu čl. 4 „Aktiva“ odst. 10 směrnice 86/635/EHS;
6. akcie, majetkové účasti a jiné položky tvořící kapitál jiných úvěrových institucí, které se neodečítají od kapitálu institucí poskytujících úvěr;

7. všechna ostatní aktiva, která se neodečítají od kapitálu.

2. Vůči podrozvahovým položkám neuvedeným v odstavci 3 se uplatní následující postup. Nejprve se roztrídí podle rizikových skupin uvedených v příloze II. Přitom se přihlédne k plné hodnotě vysoce rizikových položek, 50 % hodnoty středně rizikových položek a 20 % hodnoty středně/nízko rizikových položek, zatímco hodnota nízko rizikových položek se stanoví rovna nule. Poté se podrozvahové hodnoty upravené podle předchozích vět vynásobí rizikovými vahami příslušnými pro dotčené protistrany v souladu se zacházením s aktivy, jak je stanoví odstavec 1 a článek 44. U dohod o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo smluv) a u přímých termínovaných nákupů se použijí rizikové váhy náležející daným aktivům a nikoliv rizikové váhy protistran těchto operací. Nesplacenou část základního kapitálu upsaného Evropskému investičnímu fondu lze ocenit rizikovou vahou 20 %.

3. Metody uvedené v příloze III se používají na podrozvahové položky, jejichž seznam je uveden v příloze IV, s výjimkou:

— kontraktů obchodovaných na uznávaných burzách,

— měnových kontraktů (kromě kontraktů týkajících se zlata) s původní dobou splatnosti nejvýše 14 kalendářních dnů.

Do 31. prosince 2006 mohou příslušné orgány členských států udělovat výjimky z použití metod uvedených v příloze III na mimoburzovní (OTC) kontrakty zúčtované clearingovým střediskem, v nichž toto středisko jedná jako právní protistrana a všichni účastníci plně a každodenně zajišťují kolaterálem riziko, jež pro clearingové středisko představují, takže pokrývají jak současná rizika, tak i případná budoucí rizika. Příslušné orgány musí být ubezpečeny, že složené zajištění (kolaterál) poskytuje stejnou úroveň ochrany jako zajištění (kolaterál) vyhovující odst. 1 písm. a) bodu 7 a že je vyloučeno nebezpečí, že by se rizika pro clearingové středisko nahromadila a přesáhla tržní hodnotu složeného zajištění (kolaterálu). Členské státy uvědomí Komisi o tom, jak využijí této možnosti.

4. Jsou-li podrozvahové položky kryty výslovnými zárukami, ocení se tyto položky stejně, jako kdyby byly získány na účet ručitele a nikoli protistrany. Je-li případná angažovanost vzniklá z podrozvahových operací plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů kterýmkoli aktivem uznaným za zajištění (kolaterál) v odst. 1 písm. a) bodu 7 nebo písm. b) bodu 11, použijí se rizikové váhy 0 % nebo 20 % podle druhu zajištění (kolaterálu).

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. března 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/9/ES (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

Členské státy mohou použít rizikovou váhu 50 % na podrozvahové položky, které jsou jistotami nebo zárukami majícími povahu úvěrových substitutů a které jsou plně zaručeny ke spokojenosti příslušných orgánů hypotékami splňujícími podmínky uvedené v odst. 1 písm. c) bod 1 s tím, že ručitel musí mít přímé právo k takovému zajištění (kolaterálu).

5. Je-li na aktiva a podrozvahové položky použita nižší riziková váha s ohledem na existenci výslovných záruk nebo zajištění (kolaterálu) přijatelných pro příslušné orgány, použijí se nižší rizikové váhy pouze na tu jejich část, která je zaručena nebo která je plně kryta zajištěním (kolaterálem).

Článek 44

Rizikové váhy pohledávek za orgány regionální a místní správy členských států

1. Bez ohledu na požadavky stanovené v čl. 43 odst. 1 písm. b) mohou členské státy určit rizikovou váhu 0 % pro vlastní orgány regionální nebo místní správy, neexistuje-li rozdíl v riziku mezi pohledávkami vůči těmto orgánům a pohledávkami vůči ústřední vládě vzhledem k pravomoci orgánů regionální nebo místní správy zvýšit své příjmy a vzhledem k existenci zvláštních institucionálních opatření, která snižují možnost nedodržení jejich závazků. Nulová riziková váha stanovená podle těchto kritérií se použije na pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy a na podrozvahové položky pro ně vzniklé, jakož i na pohledávky vůči jiným osobám a na podrozvahové položky vzniklé pro jiné osoby zaručené orgány regionální nebo místní správy nebo zajištěné ke spokojenosti dotyčných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů vydaných orgány regionální nebo místní správy.

2. Členské státy oznámí Komisi, zda považují nulovou rizikovou váhu za oprávněnou podle kritérií stanovených v odstavci 1. Komise tuto informaci zveřejní. Ostatní členské státy mohou nabídnout úvěrovým institucím pod dohledem svých příslušných orgánů možnost použít nulové rizikové váhy, pokud provádějí obchody s dotyčnými orgány regionální nebo místní správy nebo pokud drží pohledávky zaručené těmito orgány, včetně zajištění (kolaterálu) ve formě cenných papírů.

Článek 45

Jiné rizikové váhy

1. Aniž je dotčen čl. 44 odst. 1, mohou členské státy použít rizikovou váhu 20 % na aktiva, která jsou zajištěna ke spokojenosti

příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů vydaných orgány regionální nebo místní správy zóny A, vklady uloženými u jiných úvěrových institucí zóny A, než je instituce poskytující úvěr, nebo vkladními listy či podobnými nástroji vydanými těmito úvěrovými institucemi.

2. Členské státy mohou použít rizikové váhy 10 % na pohledávky vůči institucím specializovaným na mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi ve svém domovském členském státě a podléhajícím přísnému dohledu příslušných orgánů, jsou-li tato aktiva plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu kombinací aktiv uvedených v čl. 43 odst. 1 písm. a) a b), kterou tyto orgány uznají za dostatečné zajištění (kolaterál).

3. Členské státy oznámí Komisi všechny předpisy, jež přijaly na základě odstavců 1 a 2, jakož i jejich odůvodnění. Komise tyto informace předá ostatním členským státům. Komise pravidelně zkoumá dopad těchto ustanovení, aby zajistila, že nenaruší hospodářskou soutěž.

Článek 46

Správní orgány a neziskové podniky

Pro účely čl. 43 odst. 1 písm. b) mohou příslušné orgány zahrnout pod pojem „orgány regionální nebo místní správy“ též neziskové správní orgány podřízené orgánům regionální a místní správy a neziskové podniky ve vlastnictví ústředních vlád, orgánů regionální nebo místní správy nebo orgánů, o kterých mají příslušné orgány za to, že vykonávají stejné úkoly jako orgány regionální a místní správy.

Příslušné orgány mohou do pojmu „orgány regionální a místní správy“ zahrnout rovněž církve a náboženské společnosti ve formě právnické osoby veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují. V takovém případě se však nepoužije možnost podle článku 44.

Článek 47

Výše ukazatele kapitálové přiměřenosti

1. Úvěrové instituce jsou povinny udržovat ukazatel vymezený v článku 40 soustavně na úrovni nejméně 8 %.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány předeepsat vyšší minimální ukazatele, jestliže to považují za vhodné.

3. Klesne-li ukazatel pod 8 %, zajistí příslušné orgány, aby dotyčná úvěrová instituce podnikla vhodná opatření k co nejrychlejšímu navrácení ukazatele na dohodnutou minimální výši.

Oddíl 3

Velká angažovanost

Článek 48

Hlášení velké angažovanosti

1. Angažovanost úvěrové instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % kapitálu instituce.

2. Úvěrová instituce ohlásí každou velkou angažovanost ve smyslu odstavce 1 příslušným orgánům. Členské státy stanoví, že toto ohlášení má být učiněno podle jejich uvážení jedním z těchto dvou způsobů:

- ohlášení všech případů velké angažovanosti nejméně jednou ročně spojené s průběžným hlášením nových případů velké angažovanosti a zvýšení každé již existující velké angažovanosti nejméně o 20 % vůči předchozímu hlášení,
- ohlášení všech případů velké angažovanosti nejméně čtyřikrát ročně.

3. Případy angažovanosti osvobozené podle čl. 49 odst. 7 písm. a), b), c), d), f), g) a h) však nemusí být ohlašovány podle odstavce 2. Četnost podávání zpráv stanovena v odst. 2 druhé odrážce může být snížena na dvakrát ročně pro případy angažovanosti uvedené v čl. 49 odst. 7 písm. e) a i) až s) a odstavcích 8, 9 a 10.

4. Příslušné orgány vyžadují, aby měla každá úvěrová instituce řádné řídicí a účetní postupy a přiměřený mechanismus vnitřní kontroly ke zjištění a zaznamenání všech případů velké angažovanosti a jejich následných změn v souladu s definicemi a požadavky v této směrnici, a ke sledování případů angažovanosti s ohledem na vlastní politiku úvěrové instituce v oblasti angažovanosti.

Uplatní-li úvěrová instituce odstavec 3, musí vést záznam o důvodech pro takový krok nejméně po jeden rok od události, která vedla k osvobození, aby mohly příslušné orgány prověřit, zda bylo oprávněné.

Článek 49

Limity velké angažovanosti

1. Úvěrová instituce nepřipustí angažovanost vůči jednomu klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota přesahuje 25 % jejího kapitálu.

2. Je-li tímto klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů mateřský nebo dceřiný podnik úvěrové instituce, případně jeden nebo více dceřiných podniků takového mateřského podniku, snižuje se procento uvedené v odstavci 1 na 20 %. Členský stát však nemusí uplatňovat na angažovanost vůči takovým klientům limit 20 %, pokud zajistí zvláštní sledování takových případů angažovanosti jinými opatřeními nebo postupy. O obsahu těchto opatření a postupů uvědomí Komisi a Poradní výbor pro bankovníctví.

3. Úvěrová instituce nepřipustí případy velké angažovanosti, které celkově přesahují 800 % hodnoty jejího kapitálu.

4. Členské státy mohou stanovit přísnější limity, než jsou limity stanovené v odstavcích 1, 2 a 3.

5. Úvěrová instituce musí soustavně dodržovat limity angažovanosti stanovené v odstavcích 1, 2 a 3. Pokud ve výjimečných případech její angažovanost přesáhne tyto limity, oznámí tuto skutečnost bezodkladně příslušným orgánům, které mohou úvěrové instituci v odůvodněných případech poskytnout lhůtu k tomu, aby dosáhla souladu s limity.

6. Členské státy mohou zcela nebo částečně vyjmout z působnosti odstavců 1, 2 a 3 angažovanost úvěrové instituce vůči jejímu mateřskému podniku, jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku nebo vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky a společnosti témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama úvěrová instituce vykonávanému v souladu s touto směrnicí nebo s obdobnými normami platnými v třetí zemi.

7. Členské státy mohou zcela nebo částečně vyjmout následující případy angažovanosti z působnosti odstavců 1, 2 a 3:

- a) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám zóny A;
- b) aktiva představující pohledávky vůči Evropským společenstvím;

- c) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vlád nebo centrálních bank zóny A nebo Evropských společenství;
- d) jiné případy angažovanosti vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám zóny A nebo k Evropským společenstvím nebo jimi zaručené;
- e) aktiva představující pohledávky a jinou angažovanost vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám zóny B, které znějí na národní měny dlužníků a případně jsou v nich financovány;
- f) aktiva a jinou angažovanost zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů vydaných ústředními vládami nebo centrálními bankami zóny A nebo cennými papíry vydanými Evropskými společenstvími nebo orgány regionální nebo místní správy členských států, pro něž článek 44 stanoví nulovou rizikovou váhu pro účely stanovení kapitálové přiměřenosti;
- g) aktiva a jinou angažovanost zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě hotovostních vkladů u instituce poskytující úvěr nebo u úvěrové instituce, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr;
- h) aktiva a jinou angažovanost zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě vkladních listů vydaných institucí poskytující úvěr nebo úvěrovou institucí, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr, a uschovaných u některé z nich;
- i) aktiva představující pohledávky a jinou angažovanost vůči úvěrovým institucím se splatností nejvýše jeden rok, která tvoří jejich kapitál;
- j) aktiva představující pohledávky a jinou angažovanost vůči institucím, které nejsou úvěrovými institucemi, ale které splňují podmínky uvedené v čl. 45 odst. 2, se splatností nejvýše jeden rok, zajištěná v souladu s ustanovením téhož odstavce;
- k) obchodní směnky a jiné obdobné směnky se splatností nejvýše jeden rok nebo kratší, podepsané jinými úvěrovými institucemi;
- l) dluhové cenné papíry, jak jsou vymezeny v čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS;
- m) než dojde k další koordinaci, majetkové účasti v pojišťovacích uvedených v čl. 51 odst. 3 až do výše 40 % kapitálu úvěrové instituce, která nabývá účast;
- n) aktiva představující pohledávky vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je půjčující instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov příslušné k hotovostním clearingovým operacím v rámci sítě;
- o) angažovanost zajištěnou ke spokojenosti příslušných orgánů zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů jiných, než které jsou uvedeny v písmenu f), pokud tyto cenné papíry nejsou vydány samotnou úvěrovou institucí, jejím mateřským podnikem nebo některým z jejích dceřiných podniků, anebo klientem či ekonomicky spjatou skupinou klientů, jichž se to týká. Cenné papíry použité jako zajištění (kolaterál) musí být oceněny svou tržní cenou, mít hodnotu přesahující hodnotu angažovanosti a musí s nimi být obchodováno na burze nebo musí být skutečně obchodovatelné a pravidelně kotované na trhu provozovaném uznanými profesionálními operátory, který umožňuje ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu úvěrové instituce stanovit objektivní cenu, pomocí níž lze kdykoli ověřit nadhodnotu cenných papírů. Požadovaná nadhodnota je 100 %; může však být 150 % v případě akcií a 50 % v případě dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi, orgány regionální nebo místní správy členských států neuvedenými v článku 44 a v případě dluhových cenných papírů vydaných Evropskou investiční bankou a mezinárodními rozvojovými bankami. Cenné papíry použité jako zajištění (kolaterál) nesmějí být součástí kapitálu úvěrové instituce;
- p) úvěry zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů hypotékami na obytné nemovitosti nebo účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy a nájemní operace, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti, dokud nájemce nevyužije svého předkupního práva, ve všech uvedených případech do výše 50 % hodnoty dané obytné nemovitosti. Hodnota této nemovitosti se vypočítá, nemají-li příslušné orgány námitky, na základě přísných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy. Přecenění se provádí nejméně jednou ročně. Pro účely tohoto pododstavce se obytnou nemovitostí rozumí obytný prostor, který obývá nebo pronajímá dlužník;
- q) 50 % středně/nízko rizikových podrozvahových položek uvedených v příloze II;
- r) se souhlasem příslušných orgánů jiné záruky než záruky na úvěry, které vyplývají z právních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí, přičemž tato částka se ocení rizikovou vahou 20 %.

Členské státy uvědomí Komisi o tom, jak využijí této možnosti, aby zajistily, že nenaruší hospodářskou soutěž;

Článek 50

- s) nízkou rizikovou podrozvahovou položku uvedené v příloze II, pokud byla uzavřena dohoda s klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů, na jejímž základě lze připustit angažovanost pouze tehdy, bylo-li ověřeno, že nezpůsobí překročení limitů uplatňovaných podle odstavců 1, 2 a 3.

8. Pro účely odstavců 1, 2 a 3 mohou členské státy použít rizikovou váhu 20 % na aktiva představující pohledávky vůči orgánům regionální nebo místní správy členských států a jiné případy angažovanosti vůči takovým orgánům nebo jimi zaručené; za podmínek stanovených v článku 44 však mohou členské státy snížit tuto sazbu na 0 %.

9. Pro účely odstavců 1, 2 a 3 mohou členské státy použít rizikovou váhu 20 % na aktiva představující pohledávky a jinou angažovanost vůči úvěrovým institucím se splatností více než jeden rok a nejvíce tři roky a rizikovou váhu 50 % na aktiva představující pohledávky vůči úvěrovým institucím se splatností více než tři roky, pokud je představují dlužní nástroje vydané úvěrovou institucí, pokud jsou podle názoru příslušných orgánů tyto nástroje skutečně obchodovatelné na trhu sestávajícím z profesionálních operátorů a pokud jsou na tomto trhu denně kotovány nebo pokud jejich vydání schválily příslušné orgány domovského členského státu vydávající úvěrové instituce. V žádném případě nesmí tato aktiva tvořit kapitál.

10. Odchylně od odst. 7 písm. i) a odstavce 9 mohou členské státy použít rizikovou váhu 20 % na aktiva představující pohledávky a jinou angažovanost vůči úvěrovým institucím bez ohledu na dobu jejich splatnosti.

11. Je-li angažovanost vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo zajištěním (kolaterálem) ve formě cenných papírů vydaných třetí stranou za podmínek stanovených v odst. 7 písm. o), mohou členské státy:

- považovat tuto angažovanost za angažovanost vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li angažovanost přímo a bezpodmínečně zajištěna touto třetí stranou ke spokojenosti příslušných orgánů,
- považovat tuto angažovanost za angažovanost vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li angažovanost vymezená v odst. 7 písm. o) zajištěna zajištěním (kolaterálem) za podmínek tam stanovených.

12. Nejpozději dne 1. ledna 1999 přezkoumá Rada na základě zprávy Komise zacházení s mezibankovní angažovaností stanovené v odst. 7 písm. i), odst. 9 a 10. Rada rozhoduje o všech změnách na návrh Komise.

Dohled nad velkou angažovaností na konsolidovaném a nekonsolidovaném základě

1. Není-li úvěrová instituce mateřským ani dceřiným podnikem, sleduje se dodržování povinností stanovených články 48 a 49 nebo jinými předpisy Společenství v této oblasti na nekonsolidovaném základě.

2. V ostatních případech se dodržování povinností stanovených články 48 a 49 nebo jinými předpisy Společenství v této oblasti sleduje na konsolidovaném základě v souladu s články 52 až 56.

3. Členské státy mohou upustit od sledování dodržování povinností stanovených články 48 a 49 nebo jinými předpisy Společenství v této oblasti na individuálním nebo subkonsolidovaném základě úvěrovou institucí, která je jako mateřský podnik podrobená sledování na konsolidovaném základě, a jejich dodržování jednotlivými dceřinými podniky této úvěrové instituce, na které se vztahuje její povolení, které podléhá dohledu členských států a které jsou zahrnuty do sledování na konsolidovaném základě.

Členské státy mohou dále upustit od tohoto sledování, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost usazená v témž členském státě jako úvěrová instituce a je-li tato společnost sledována stejným způsobem jako úvěrové instituce.

V případech uvedených v prvním a druhém pododstavci musí být přijata opatření k zajištění uspokojivého rozložení rizika uvnitř skupiny.

Oddíl 4

Kvalifikované účasti mimo finanční sektor

Článek 51

Limity pro nefinanční kvalifikované účasti

1. Kvalifikovaná účast úvěrové instituce v podniku, který

není úvěrovou ani finanční institucí ani podnikem provozujícím činnost uvedenou v čl. 43 odst. 2 písm. f) druhém pododstavci směrnice 86/635/EHS, nesmí přesáhnout 15 % jejího kapitálu.

KAPITOLA 3

DOHLED NA KONSOLIDOVANÉM ZÁKLADĚ

2. Celková výše kvalifikovaných účastí úvěrové instituce v podnicích, které nejsou úvěrovými ani finančními institucemi ani podniky provozujícími činnost uvedenou v čl. 43 odst. 2 písm. f) druhém pododstavci směrnice 86/635/EHS, nesmí přesáhnout 60 % jejího kapitálu.

Článek 52

Dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě

3. Členské státy nejsou povinny uplatňovat limity stanovené v odstavcích 1 a 2 na účasti v pojišťovacích podnicích, jak jsou vymezeny ve směrnici 73/239/EHS ⁽¹⁾ a směrnici 79/267/EHS ⁽²⁾.

1. Každá úvěrová instituce, jejímž dceřiným podnikem je úvěrová nebo finanční instituce nebo která drží v úvěrové nebo finanční instituci účast, podléhá v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 54 dohledu na základě své konsolidované finanční situace. Tento dohled je vykonáván přinejmenším v oblastech uvedených v odstavcích 5 a 6.

4. Akcie a podíly dočasně držené při finanční operaci za účelem rekonstrukce nebo záchrany podniku anebo v průběhu úpisu cenových papírů při obvyklé době trvání úpisu anebo držené vlastním jménem úvěrové instituce na cizí účet se nepovažují za kvalifikovanou účast při výpočtu limitů stanovených v odstavcích 1 a 2. To se netýká akcií a podílů, které nemají povahu dlouhodobých finančních aktiv, jak jsou vymezena v čl. 35 odst. 2 směrnice 86/635/EHS.

2. Každá úvěrová instituce, jejíž mateřský podnik je finanční holdingovou společností, podléhá v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 54 dohledu na základě konsolidované finanční situace finanční holdingové společnosti. Tento dohled je vykonáván přinejmenším v oblastech uvedených v odstavcích 5 a 6. Konsolidace finanční situace finanční holdingové společnosti nemá za následek, že by příslušné orgány byly povinny plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k této finanční holdingové společnosti samotné.

5. Limity stanovené v odstavcích 1 a 2 lze překročit pouze za výjimečných okolností. V takových případech však příslušné orgány vyžadují, aby úvěrové instituce zvýšily kapitál nebo přijaly jiná rovnocenná opatření.

3. Členské státy nebo příslušné orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě podle článku 53 mohou v níže uvedených případech rozhodnout, že úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb, který je dceřiným podnikem nebo ve kterém drží jiná osoba účast, nemusí být zahrnut v konsolidaci:

6. Členské státy mohou stanovit, že příslušné orgány nebudou uplatňovat limity stanovené v odstavcích 1 a 2, pokud stanoví, že kvalifikované účasti přesahující uvedené limity musí být ve výši 100 % kryty kapitálem a že se k tomuto kapitálu nepřihlíží při výpočtu ukazatele kapitálové přiměřenosti. Jsou-li překročeny oba limity stanovené v odstavcích 1 a 2, musí být kapitálem kryt vyšší z objemů kvalifikovaných účastí, které překračují uvedené limity.

— pokud se podnik, který by měl být zahrnut, nachází ve třetí zemi, kde jsou právní překážky pro předávání nezbytných informací,

— pokud má podle názoru příslušných orgánů podnik, který by měl být zahrnut, zanedbatelný význam vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi, a v každém případě tehdy, je-li bilanční suma podniku, který by měl být zahrnut, nižší než menší z následujících částek: 10 milionů eur nebo 1 % bilanční sumy mateřského podniku nebo podniku, který v něm drží účast. Pokud však tato kritéria splňuje více podniků, musí být do konsolidace zahrnuty, nemají-li v úhrnu zanedbatelný význam vzhledem k výše uvedeným cílům, anebo

— pokud by podle názoru orgánů příslušných k dohledu na konsolidovaném základě byla konsolidace finanční situace

(1) První směrnice Rady (73/239/EHS) ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k podnikatelské činnosti v přímém jiném než životním pojištění a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 95/26/ES.

(2) První směrnice Rady (79/267/EHS) ze dne 5. března 1979 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k podnikatelské činnosti v přímém životním pojištění a jejího výkonu (Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 95/26/ES.

podniku, který by měl být zahrnut, nevhodná nebo zavádějící vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi.

4. Nezahrnou-li příslušné orgány některého z členských států dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, do dohledu na konsolidovaném základě na základě odst. 3 druhé nebo třetí odrážky, mohou příslušné orgány členského státu, v němž se nachází tento dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, požádat mateřský podnik o informace, které jim mohou usnadnit dohled nad zmíněnou úvěrovou institucí.

5. Dohled nad platební schopností a kapitálovou přiměřeností pro pokrytí tržních rizik a kontrola velké angažovanosti jsou vykonávány na konsolidovaném základě v souladu s tímto článkem a články 53 až 56. Členské státy mohou případně přijmout opatření k zahrnutí finančních holdingových společností do konsolidovaného dohledu v souladu s odstavcem 2.

Dodržování limitů stanovených v čl. 51 odst. 1 a 2 je předmětem dohledu a kontroly na základě konsolidované a subkonsolidované finanční situace úvěrových institucí.

6. Příslušné orgány stanoví, aby ve všech podnicích zahrnutých do dohledu na konsolidovaném základě, který je vykonáván nad úvěrovými institucemi podle odstavců 1 a 2, byly odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy pro předkládání údajů a informací významných pro účely dohledu na konsolidovaném základě.

7. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení jiných směrnic, mohou členské státy upustit na individuálním nebo subkonsolidovaném základě od uplatňování pravidel stanovených v odstavci 5 vůči úvěrové instituci, která jako mateřský podnik podléhá dohledu na konsolidovaném základě, a vůči jakémukoli dceřinému podniku takové úvěrové instituce, na který se vztahuje jejich povolení a dohled a který je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad úvěrovou institucí, jež je jeho mateřským podnikem. Stejná možnost osvobození je povolena pro případy, kdy je mateřský podnik finanční holdingovou společností se sídlem ve stejném členském státě jako úvěrová instituce, za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu, jaký je vykonáván nad úvěrovými institucemi, a zvláště pravidlům stanoveným v odstavci 5.

V obou případech uvedených v prvním pododstavci musí být učiněna opatření, aby bylo v rámci bankovní skupiny dosaženo vhodného rozložení kapitálu.

Pokud příslušné orgány uplatní tato pravidla vůči úvěrovým institucím na individuálním základě, mohou pro účely výpočtu kapitálu využít čl. 34 odst. 2 posledního pododstavce.

8. Obdržela-li-li úvěrová instituce, jejímž mateřským podnikem je úvěrová instituce, povolení a nachází se v jiném členském státě, uplatňují příslušné orgány, které jí vydaly povolení, vůči této instituci pravidla stanovená v odstavci 5 na individuálním nebo případně subkonsolidovaném základě.

9. Bez ohledu na požadavky odstavce 8 mohou orgány příslušné k vydání povolení dceřiným podnikům úvěrových institucí, dvoustrannou dohodou přenést svou dohlížecí pravomoc na příslušné orgány, které vydaly povolení mateřskému podniku a vykonávají nad ním dohled, aby na sebe převzaly odpovědnost za dohled nad dceřiným podnikem v souladu s touto směrnicí. Komise musí být uvědomena o existenci a obsahu takových dohod. Tyto informace předá příslušným orgánům ostatních členských států a Poradnímu výboru pro bankovníctví.

10. Členské státy stanoví, že jejich orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě mohou požádat dceřiné podniky úvěrové instituce nebo finanční holdingové společnosti, které nejsou zahrnuty do dohledu na konsolidovaném základě, o informace uvedené v článku 55. V takovém případě platí pro předávání a ověřování těchto informací postupy podle článku 55.

Článek 53

Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě

1. Je-li mateřský podnik úvěrovou institucí, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které mu vydaly povolení podle článku 4.

2. Je-li mateřský podnik úvěrové instituce finanční holdingovou společností, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které vydaly úvěrové instituci povolení podle článku 4.

Je-li však stejná finanční holdingová společnost mateřským podnikem úvěrových institucí povolených ve dvou nebo více členských státech, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány pro úvěrovou instituci povolenou ve členském státě, v němž byla založena finanční holdingová společnost.

Není-li žádný dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, povolen v členském státě, v němž byla finanční holdingová společnost založena, usilují příslušné orgány dotyčných členských států (včetně členského státu, v němž byla založena finanční holdingová společnost) o dosažení dohody o tom, které z nich budou

vykonávat dohled na konsolidovaném základě. Nedojde-li o dohodu, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které vydaly povolení úvěrové instituci s největší bilanční sumou; jsou-li tyto částky shodné, vykonávají dohled na konsolidovaném základě příslušné orgány, které jako první vydaly povolení uvedené v článku 4.

3. Zúčastněné příslušné orgány mohou na základě vzájemné dohody upustit od pravidel stanovených v odst. 2 prvním a druhém pododstavci.

4. Dohody uvedené v odst. 2 třetím pododstavci a v odstavci 3 stanoví postupy spolupráce a předávání informací, aby bylo umožněno dosažení cílů dohledu na konsolidovaném základě.

5. Je-li v některém členském státě více orgánů příslušných k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, přijme daný členský stát opatření nezbytná k zavedení koordinace mezi těmito orgány.

Článek 54

Forma a rozsah konsolidace

1. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují pro účely dohledu plnou konsolidaci všech úvěrových a finančních institucí, které jsou dceřinými podniky mateřských podniků.

Je-li nicméně podle názoru příslušných orgánů odpovědnost mateřského podniku, který drží podíl na základním kapitálu, omezena na výši tohoto podílu v důsledku odpovědnosti ostatních akcionářů nebo společníků, jejichž platební schopnost je uspokojivá, může být požadována poměrná konsolidace. Odpovědnost ostatních akcionářů a společníků musí být výslovně stanovena, popřípadě též prostřednictvím jejich písemného prohlášení.

2. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují pro účely dohledu poměrnou konsolidaci účastí v úvěrových a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li odpovědnost těchto podniků omezena na výši jejich podílu na základním kapitálu.

3. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb než těch, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, určí příslušné orgány,

zda a jak má být provedena konsolidace. Zejména mohou povolit nebo požadovat využití ekvivalenční metody. Tato metoda nicméně nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

4. Aniž jsou tím dotčeny odstavce 1, 2 a 3, určí příslušné orgány, zda a jak má být provedena konsolidace v následujících případech:

- pokud podle názoru příslušných orgánů úvěrová instituce uplatňuje podstatný vliv na jednu nebo více úvěrových nebo finančních institucí, ale nemá účast v těchto institucích ani k nim nemá jiné kapitálové vazby,
- pokud jsou dvě nebo více úvěrových nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy nebo stanov,
- pokud mají dvě nebo více úvěrových nebo finančních institucí správní, řídicí nebo dozorcí orgány se stejnými osobami, které tvoří většinu.

Příslušné orgány mohou povolit nebo vyžadovat zejména metodu uvedenou v článku 12 směrnice 83/349/EHS. Tato metoda nicméně nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

5. Je-li v souladu s čl. 52 odst. 1 a 2 vyžadován konsolidovaný dohled, zahrnou se do konsolidace podniky pomocných bankovních služeb v případech uvedených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku a v souladu s metodami tam stanovenými.

Článek 55

Informace poskytované smíšenými holdingovými společnostmi a jejich dceřinými podniky

1. Dokud nebudou koordinovány metody konsolidace, stanoví členské státy pro případy, kdy je mateřským podnikem jedné nebo více úvěrových institucí smíšená holdingová společnost, že orgány příslušné k vydávání povolení a dohledu nad těmito úvěrovými institucemi požadují na těchto smíšených holdingových společnostech a jejich dceřiných podnicích přímo nebo prostřednictvím dceřiných podniků, které jsou úvěrovými institucemi, aby jim poskytly informace významné pro účely dohledu nad dceřinými podniky, které jsou úvěrovými institucemi.

2. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou provádět nebo nechat provádět externími inspektory dohlídky na

místě k ověření informací obdržených od smíšených holdingových společností a jejich dceřiných podniků. Je-li smíšená holdingová společnost nebo některý z jejích dceřiných podniků pojišťovnou, lze rovněž použít postupy podle čl. 56 odst. 4. Nachází-li se smíšená holdingová společnost nebo některý z jejích dceřiných podniků v jiném členském státě než její dceřiný podnik, který je úvěrovou institucí, provede se ověření informací na místě postupy podle čl. 56 odst. 7.

Článek 56

Opatření k usnadnění dohledu na konsolidovaném základě

1. Členské státy přijmou nezbytné kroky k zajištění toho, aby neexistovaly žádné právní překážky znemožňující podnikům zahrnutým do dohledu na konsolidovaném základě, smíšeným holdingovým společnostem a jejich dceřiným podnikům nebo dceřiným podnikům typu uvedeného v čl. 52 odst. 10 vzájemnou výměnu informací významných pro účely dohledu v souladu s články 52 až 55 a tímto článkem.

2. Nacházejí-li se mateřský podnik a kterýkoli z jeho dceřiných podniků, jež jsou úvěrovými institucemi, v různých členských státech, předávají si příslušné orgány těchto členských států veškeré informace k umožnění nebo usnadnění dohledu na konsolidovaném základě.

Nevykonávají-li příslušné orgány členského státu, v němž se nachází mateřský podnik, samy dohled na konsolidovaném základě podle článku 53, mohou být vyzvány orgány příslušnými k dohledu, aby požádaly mateřský podnik o informace významné pro účely dohledu na konsolidovaném základě a předaly je těmto orgánům.

3. Členské státy povolí výměnu informací mezi svými příslušnými orgány, jak je uvedeno v odstavci 2, s tím, že v případě finančních holdingových společností, finančních institucí nebo podniků pomocných bankovních služeb sběr ani držení informací neznámá, že by dotyčné příslušné orgány musely plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k těmto institucím nebo podnikům samotným.

Podobně členské státy povolí svým příslušným orgánům výměnu informací, jak je uvedeno v článku 55, s tím, že sběr ani držení informací nemá za následek, že by dotyčné příslušné orgány

musely plnit dohlížecí úlohu ve vztahu ke smíšeným holdingovým společnostem a jejich dceřiným podnikům, jež nejsou úvěrovými institucemi, nebo k dceřiným podnikům uvedeným v čl. 52 odst. 10.

4. Má-li úvěrová instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost kontrolu nad jedním nebo více dceřinými podniky, jež jsou pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby, ke kterým je třeba povolení, příslušné orgány a orgány pověřené veřejným úkolem dohledu nad pojišťovnami nebo jinými podniky poskytujícími investiční služby úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které zjednodušují jejich úkol a umožňují dohled nad činností a celkovou finanční situací podniků podléhajících jejich dohledu.

5. Na informace obdržené v rámci dohledu na konsolidovaném základě, a zejména na jakoukoli výměnu informací mezi příslušnými orgány podle této směrnice, se vztahuje profesní tajemství vymezené v článku 30.

6. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě sestaví seznamy finančních holdingových společností uvedených v čl. 52 odst. 2. Tyto seznamy předávají příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi.

7. Přejí-li si příslušné orgány některého z členských států při uplatňování této směrnice v konkrétních případech ověřit informace o úvěrové instituci, finanční holdingové společnosti, finanční instituci, podniku pomocných bankovních služeb, smíšené holdingové společnosti, dceřiném podniku typu uvedeného v článku 55 nebo dceřiném podniku typu uvedeného v čl. 52 odst. 10, které se nacházejí v jiném členském státě, musí požádat příslušné orgány daného členského státu, aby toto ověření mohlo být provedeno. Orgány, které žádost obdrží, musí v rámci své pravomoci žádosti vyhovět tak, že toto ověření samy provedou nebo umožní orgánům, jež žádost podaly, aby ověření provedly samy, anebo umožní ověření auditorem nebo odborníkem.

8. Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, stanoví členské státy, že finančním holdingovým společností a smíšeným holdingovým společností nebo jejich výkonným ředitelům lze v případě porušení právních nebo správních předpisů přijatých k provedení článků 52 až 55 a tohoto článku udělovat sankce nebo přijímat opatření k ukončení zjištěného protiprávního jednání, popřípadě k zamezení jeho příčin. V některých případech mohou tato opatření vyžadovat soudní zásah. Příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že sankce a opatření povedou k žádoucím výsledkům, zvláště nenachází-li se ústřední vedení nebo hlavní místo činnosti finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti v místě jejího sídla.

HLAVA VI

PORADNÍ VÝBOR PRO BANKOVNICTVÍ

Článek 57

musí obsahovat obchodní plán, a případně podá Komisi návrhy směřující k podrobnější koordinaci.

Složení a úkoly Poradního výboru pro bankovníctví

1. Při Komisi se zřizuje Poradní výbor pro bankovníctví příslušných orgánů členských států Evropského společenství.

Článek 59

2. Úkolem Poradního výboru pro bankovníctví je být Komisi nápomocen v zajišťování řádného uplatňování této směrnice. Kromě toho vykonává další úkoly stanovené touto směrnicí a je Komisi nápomocen při přípravě nových návrhů pro Radu o další koordinaci v oblasti úvěrových institucí.

3. Poradní výbor pro bankovníctví se nezabývá konkrétními otázkami týkajícími se jednotlivých úvěrových institucí.

4. Poradní výbor pro bankovníctví se skládá z nejvýše tří zástupců každého členského státu a Komise. Tyto zástupce mohou podle potřeby a s předchozím souhlasem výboru doprovázet poradci. Výbor může také přizvat kvalifikované osoby a odborníky k účasti na jeho schůzích. Funkci sekretariátu zajišťuje Komise.

5. Poradní výbor pro bankovníctví přijme svůj jednací řád a zvolí si předsedu z řad zástupců členských států. Schází se pravidelně, a dále kdykoli si to vyžádá situace. Komise může výbor požádat, aby se sešel na mimořádné schůzi, domnívá-li se, že to situace vyžaduje.

6. Jednání Poradního výboru pro bankovníctví a jejich výsledky jsou důvěrné, pokud výbor nerozhodne jinak.

Článek 58

Přezkum podmínek pro vydání povolení

Poradní výbor pro bankovníctví přezkoumá, jaký obsah dávají členské státy požadavkům uvedeným v čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1, další podmínky členskými státy stanovené a údaje, jež

Sledované ukazatele

1. Až do další koordinace stanoví příslušné orgány za účelem dohledu a případně jako doplněk k ukazatelům, které používají,

poměry mezi různými položkami aktiv a/nebo pasiv úvěrových institucí za účelem sledování jejich platební schopnosti a likvidity, jakož i jiná vhodná opatření zajišťující ochranu úspor.

Za tímto účelem rozhodne Poradní výbor pro bankovníctví o obsahu jednotlivých složek sledovaných ukazatelů uvedených v prvním pododstavci a stanoví metodu jejich výpočtu.

Poradní výbor pro bankovníctví případně vychází z technických konzultací mezi orgány dohledu nad danými kategoriemi institucí.

2. Sledované ukazatele stanovené podle odstavce 1 se vypočítávají nejméně každých šest měsíců.

3. Poradní výbor pro bankovníctví přezkoumá výsledky rozborů prováděných orgány dohledu uvedenými v odst. 1 třetím pododstavci na základě výpočtů uvedených v odstavci 2.

4. Poradní výbor pro bankovníctví může podávat Komisi návrhy směřující ke koordinaci ukazatelů užívaných v členských státech.

HLAVA VII

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

Článek 60

Technické úpravy

1. Aniž je dotčena zpráva zmíněná v čl. 34 odst. 3 druhém pododstavci, co se týče kapitálu, přijímají se technické úpravy této směrnice v následujících oblastech postupem podle odstavce 2:

- vyjasnění definic tak, aby byl při uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů,
- vyjasnění definic pro zajištění jednotného uplatňování této směrnice ve Společenství,
- přizpůsobení terminologie a znění definic terminologii a znění definic v pozdějších aktech týkajících se úvěrových institucí a souvisejících oblastí,
- definice „zóny A“ v čl. 1 bodu 14,
- definice „mezinárodní rozvojové banky“ v čl. 1 bodu 19,
- změna výše počátečního kapitálu stanovené v článku 5 se zřetelem k hospodářskému a měnovému vývoji,
- rozšíření nebo terminologická úprava seznamu zmíněného v člancích 18 a 19 a obsaženého v příloze I se zřetelem k vývoji na finančních trzích,

— oblasti, v nichž si jsou příslušné orgány povinny vyměňovat informace, uvedené v článku 28,

— změna definic aktiv uvedených v článku 43 se zřetelem k vývoji na finančních trzích,

— seznam a klasifikace podrozvahových položek v přílohách II a IV a způsob jejich použití při výpočtu ukazatele popsáného v člancích 42, 43 a 44 a v příloze III,

— dočasné snížení minimálního ukazatele stanoveného v článku 47 nebo rizikových vah stanovených v článku 43 se zřetelem ke zvláštním okolnostem,

— vyjasnění výjimek stanovených v čl. 49 odst. 5 až 10.

2. Komisi je nápomocen výbor.

V případech, kdy se odkazuje na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s přihlédnutím k článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta podle čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

Výbor přijme svůj jednací řád.

HLAVA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 61

Přechodná ustanovení k článku 36

Dánsko smí povolit svým hypotečním úvěrovým institucím organizovaným jako družstva nebo fondy před 1. lednem 1990, které byly přeměněny na akciové společnosti, i nadále zahrnovat do

kapitálu společné a nerozdílné závazky svých členů nebo dlužníků podle čl. 36 odst. 1, jsou-li pohledávky vůči nim postaveny na roveň společným a nerozdílným závazkům, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) základem pro výpočet části společných a nerozdílných závazků dlužníků je součet položek uvedených v čl. 34 odst. 2 bodech 1 a 2 minus položky uvedené v čl. 34 odst. 2 bodech 9, 10 a 11;
- b) základ pro výpočet k 1. lednu 1991 nebo proběhla-li přeměna později, ke dni uskutečnění přeměny, je maximálním

základem pro výpočet. Základ pro výpočet nesmí překročit maximální základ pro výpočet;

- c) ode dne 1. ledna 1997 je maximální základ pro výpočet snížen o polovinu výnosu z úpisu nového základního kapitálu, jak je vymezen v čl. 34 odst. 2 bodu 1, uskutečněného po tomto dni; a
- d) maximální částka společných a nerozdílných závazků dlužníků zahrnutá do kapitálu nesmí přesáhnout:

50 % v letech 1991 a 1992,

45 % v letech 1993 a 1994,

40 % v letech 1995 a 1996,

35 % v roce 1997,

30 % v roce 1998,

20 % v roce 1999,

10 % v roce 2000 a

0 % po 1. lednu 2001 ze základu pro výpočet.

Článek 62

Přechodná ustanovení k článku 43

1. Do 31. prosince 2006 mohou příslušné orgány členských států povolit svým úvěrovým institucím, aby použily rizikovou váhu 50 % u úvěrů, které jsou k jejich spokojenosti plně a zcela zajištěny hypotékami na kancelářské nebo víceúčelové podnikatelské prostory, jež se nacházejí na území členských států, které povolují rizikovou váhu 50 %, za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

- i) riziková váha 50 % se vztahuje k části úvěru, která nepřesahuje limit stanovený podle písmen a) nebo b):
  - a) 50 % tržní hodnoty dané nemovitosti.

Tržní hodnota nemovitosti musí být stanovena dvěma nezávislými znalci, kteří zpracují svá nezávislá ocenění v době poskytnutí úvěru. Úvěr se musí zakládat na ocenění, které je nižší.

Znalec přecení nemovitost nejméně jednou ročně. U úvěrů, které nepřesahují 1 milion eur a 5 % kapitálu úvěrové instituce přecení znalec nemovitost nejméně jednou za tři roky.

- b) 50 % tržní hodnoty nemovitosti nebo 60 % její hypotekární hodnoty podle toho, která hodnota je nižší, ve členských státech, které právními předpisy stanovily přísná kritéria pro stanovení hypotekární hodnoty.

Hypotekární hodnotou se rozumí hodnota nemovitosti stanovená znalcem, který obezřetně zhodnotí budoucí prodejnost nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, běžné a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití. Při stanovení hypotekární hodnoty nelze brát v úvahu spekulativní prvky. Hypotekární hodnota musí být doložena průhledným a jasným způsobem.

Hypotekární hodnota a zejména zásadní předpoklady ohledně vývoje trhu budou přeceněny nejméně každé tři roky nebo v případě, že dojde k poklesu cen na trhu o více než 10 %.

V písmenech a) i b) se tržní hodnotou rozumí cena, za kterou by nemovitost mohla být prodána na základě smlouvy uzavřené podle soukromého práva mezi dobrovolným prodávajícím a nezávislým kupujícím ke dni ocenění za předpokladu, že majetek je veřejně nabídnut na trhu, že tržní podmínky umožňují řádný prodej a že k jednání o prodeji je s ohledem na povahu majetku k dispozici běžná doba;

- ii) riziková váha 100 % se vztahuje k části úvěru, která přesahuje limity stanovené podle bodu i);
- iii) nemovitost musí užívat nebo pronajímat vlastník.

První pododstavec nebrání příslušným orgánům členského státu, který na svém území používá vyšší rizikovou váhu, aby za výše uvedených podmínek povolil použití rizikové váhy 50 % na tento druh úvěrů na území členských států, které povolují rizikovou váhu 50 %.

Příslušné orgány členských států mohou povolit svým úvěrovým institucím, aby použily rizikovou váhu 50 % na nesplacené úvěry ke dni 21. července 2000 za předpokladu, jsou-li podmínky

stanovené v tomto odstavci splněny. V tomto případě se nemovitost ocení podle výše uvedených oceňovacích kritérií nejpozději dne 21. července 2003.

U úvěrů, které byly poskytnuty před 31. prosincem 2006, zůstává riziková váha 50 % použitelná až do jejich splatnosti, je-li úvěrová instituce vázána smluvními podmínkami.

Do 31. prosince 2006 mohou příslušné orgány členského státu rovněž povolit svým úvěrovým institucím, aby používaly rizikovou váhu 50 % na část úvěrů, která je k jejich spokojenosti plně a zcela zajištěna účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto odstavci.

Členské státy uvědomí Komisi o tom, jak využijí tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou použít rizikovou váhu 50 % pro leasing nemovitostí sjednaný před 31. prosincem 2006, který se týká aktiv pro obchodní účely umístěných v zemi, kde se nachází sídlo podniku, a upravený právními předpisy, na jejichž základě si pronajímatel ponechává plné vlastnictví pronajatých aktiv až do doby, kdy nájemce využije svého předkupního práva. Členské státy uvědomí Komisi o tom, jak využijí tohoto odstavce.

3. Ustanovení čl. 43 odst. 3 se nedotýkají uznání dvoustranných smluv o novaci uzavřených příslušnými orgány dohledu

- v případě Belgie před 23. dubnem 1996,
- v případě Dánska před 1. červnem 1996,
- v případě Německa před 30. říjnem 1996,
- v případě Řecka před 27. březnem 1997,
- v případě Španělska před 7. lednem 1997,
- v případě Francie před 30. květnem 1996,
- v případě Irska před 27. červnem 1996,
- v případě Itálie před 30. červnem 1996,
- v případě Lucemburska před 29. květnem 1996,
- v případě Nizozemska před 1. červencem 1996,
- v případě Rakouska před 30. prosincem 1996,
- v případě Portugalska před 15. lednem 1997,
- v případě Finska před 21. srpnem 1996,
- v případě Švédska před 1. červnem 1996 a
- v případě Spojeného království před 30. dubnem 1996.

Článek 63

Přechodná ustanovení k článku 47

1. Úvěrová instituce, jejíž minimální ukazatel nedosáhl 8 % předepsaných v čl. 47 odst. 1 ke dni 1. ledna 1991, musí této úrovni dosáhnout postupně. Nesmí připustit, aby ukazatel klesl pod dosaženou úroveň před uskutečněním tohoto cíle. Jakékoliv případné výkyvy by měly být jen dočasné a příslušné orgány by měly být informovány o jejich příčinách.

2. Členské státy mohou po dobu nejvýše pěti let ode dne 1. ledna 1993 stanovit rizikovou váhu 10 % pro dluhopisy uvedené v čl. 22 odst. 4 směrnice Rady 85/611/EHS a udržovat tuto rizikovou váhu pro úvěrové instituce, považují-li to za nezbytné, aby předešly vážným poruchám na svých trzích. Tyto výjimky oznámí Komisi.

3. Po dobu nejvýše sedmi let ode dne 1. ledna 1993 se čl. 47 odst. 1 nevztahuje na Řeckou zemědělskou banku. Tato banka však musí dosáhnout úrovně stanovené v čl. 47 odst. 1 v postupných etapách způsobem popsáním v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 64

Přechodná ustanovení k článku 49

1. Jestliže ke dni 5. února 1993 některá úvěrová instituce již zaznamenala jeden nebo více případů angažovanosti, které překročily limit velké angažovanosti nebo limit úhrnu velké angažovanosti stanovené v článku 49, vyžadují příslušné orgány od úvěrové instituce opatření, kterými uvede angažovanost v soulad s limity stanovenými v článku 49.

2. Postup, jak takovou angažovanost uvést v soulad se stanovenými limity, bude vypracován, přijat, uskutečněn a dokončen ve lhůtě, kterou příslušné orgány považují za odpovídající zásadě řádné správy a korektní hospodářské soutěže. Příslušné orgány uvědomí Komisi a Poradní výbor pro bankovníctví o časovém rozvrhu přijatého obecného postupu.

3. Úvěrová instituce nesmí podniknout žádná opatření, v jejichž důsledku by angažovanost uvedená v odstavci 1 překročila svou výši ke dni 5. února 1993.

4. Lhůta stanovená v odstavci 2 uplyne nejpozději dne 31. prosince 2001. Případy angažovanosti s delší splatností, u kterých musí půjčující instituce dodržovat smluvní podmínky, mohou trvat až do splatnosti.

5. Členské státy mohou do 31. prosince 1998 zvýšit limit stanovený v článku 49 odst. 1 na 40 % a limit stanovený v čl. 49 odst. 2 na 30 %. V těchto případech a aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 4, uplyne lhůta určená pro podřízení angažovanosti existující na konci tohoto období limitům stanoveným v článku 49 dne 31. prosince 2001.

6. Výhradně u úvěrových institucí, jejichž kapitál není vyšší než 7 milionů eur, mohou členské státy prodloužit lhůty stanovené v odstavci 5 o pět let. Členské státy, které využijí možnosti stanovené v tomto odstavci, podniknou kroky k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže, a uvědomí o nich Komisi a Poradní výbor pro bankovníctví.

7. V případech uvedených v odstavci 5 a 6 lze za velkou angažovanost považovat angažovanost ve výši alespoň 15 % kapitálu.

8. Členské státy mohou do 31. prosince 2001 nahradit četnost ohlašování případů velké angažovanosti, uvedenou v čl. 48 odst. 2 druhé odrážce, četností nejméně dvakrát ročně.

9. Členské státy mohou zcela nebo částečně osvobodit od použití čl. 49 odst. 1, 2 a 3 angažovanost úvěrových institucí tvořenou hypotečními úvěry ve smyslu čl. 62 odst. 1, uzavřenými přede dnem 1. ledna 2002, jakož i leasing nemovitostí ve smyslu čl. 62 odst. 2, uzavřenými přede dnem 1. ledna 2002, v obou případech do výše 50 % hodnoty dotyčné nemovitosti.

Totéž se vztahuje na úvěry zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů účastmi ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících bytovou výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, které jsou obdobné hypotečním úvěrům uvedeným v prvním pododstavci.

Článek 65

Přechodná ustanovení k článku 51

Úvěrové instituce, které k 1. lednu 1993 překračují limity stanovené v čl. 51 odst. 1 a 2, dosáhnou souladu s nimi do 1. ledna 2003.

KAPITOLA 2

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 66

Informování Komise

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 67

Zrušené směrnice

1. Zrušují se směrnice 73/183/EHS, 77/780/EHS, 89/299/EHS, 89/646/EHS, 89/647/EHS, 92/30/EHS a 92/121/EHS ve znění směrnic uvedených v části A přílohy V, aniž je dotčena povinnost členských států týkající se lhůt k jejich provedení a uplatňování, uvedených v části B přílohy V.

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

Článek 68

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společností*.

Článek 69

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 20. března 2000.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

J. GAMA

PŘÍLOHA I

SEZNAM ČINNOSTÍ PODLÉHAJÍCÍCH VZÁJEMNÉMU UZNÁNÍ

1. Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků
2. Poskytování úvěrů ⁽¹⁾
3. Finanční pronájem (finanční leasing)
4. Služby týkající se plateb a zúčtování
5. Vydávání a správa platebních prostředků (např. kreditních karet, cestovních šeků a bankovních směnec)
6. Poskytování záruk a příslibů
7. Obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta
  - a) s nástroji peněžního trhu (šeky, směnky, vkladní listy atd.)
  - b) s peněžními prostředky v cizích měnách
  - c) v oblasti termínovanými obchodů a opcí
  - d) v oblasti kurzových a úrokových obchodů
  - e) s převoditelnými cennými papíry
8. Účast na vydávání cenných papírů a poskytování souvisejících služeb
9. Poradenství pro podniky ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků
10. Peněžní makléřství
11. Obhospodařování cenných papírů klienta na jeho účet a související poradenství
12. Uložení a správa cenných papírů
13. Poskytování bankovních informací
14. Úschova cenností.

(¹) Zahrnuje mimo jiné:

- spotřebitelský úvěr,
- hypoteční úvěr,
- faktoring, s postihem nebo bez postihu,
- financování obchodních transakcí (včetně forfaitingu).

PŘÍLOHA II

KLASIFIKACE PODROZVAHOVÝCH POLOŽEK

Vysoké riziko

- záruky mající charakter úvěrových substitutů,
- akceptace směnek,
- indosamenty na směnkách nenesoucích jméno jiné úvěrové instituce,
- transakce s možností zpětného postihu,
- neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy mající charakter úvěrových substitutů,
- aktiva zakoupená na základě přímých termínovaných dohod,
- forwardové termínové vklady,
- nesplacená část částečně splacených akcií, podílů a cenných papírů,
- jiné položky s vysokým rizikem.

Střední riziko

- poskytnuté a potvrzené dokumentární akreditivy (viz též střední/nízké riziko),
- jistoty a sliby odškodnění (včetně nabídkové jistoty, jistoty na výkon, celní a daňové jistoty) a záruky nemající charakter úvěrových substitutů,
- dohody o prodeji a zpětném odkupu aktiv, jak jsou vymezeny v čl. 12 odst. 3 a 5 směrnice 86/635/EHS,
- neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy nemající charakter úvěrových substitutů,
- nečerpané úvěrové přísliby (dohody o půjčce a o koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo úvěrových facilit) s původní dobou splatnosti delší než jeden rok,
- „note issuance facilities“ (NIF) a revolvingové úvěrové facility (RUF),
- jiné položky se středním rizikem.

Střední/nízké riziko

- dokumentární akreditivy zajištěné cenným papírem ke zboží a jiné samolikvidující operace,
- jiné položky se středním/nízkým rizikem.

Nízké riziko

- nevyčerpané úvěrové prostředky (dohody o půjčce a koupi cenných papírů, o poskytnutí záruk nebo akceptačních prostředků) s původní dobou splatnosti do jednoho roku včetně nebo které lze kdykoliv bezpodmínečně bez výpovědi zrušit,
- jiné položky s nízkým rizikem.

Členské státy se zavazují informovat Komisi, jakmile budou souhlasit se zařazením nové podrozvahové položky do kterékoliv poslední odrážky v každé kategorii rizika. Takové položky budou s konečnou platností klasifikovány na úrovni Společenství, jakmile bude dokončen postup stanovený v článku 60.

PŘÍLOHA III

ZACHÁZENÍ S PODROZVAHOVÝMI POLOŽKAMI

1. VOLBA METODY

Úvěrové instituce si mohou se souhlasem příslušných orgánů zvolit jednu z níže stanovených metod měření úvěrového rizika spojeného s kontrakty uvedenými v bodech 1 a 2 přílohy IV. Úvěrové instituce, jež musí dodržet čl. 6 odst. 1 směrnice 93/6/EHS⁽¹⁾, musí použít metodu 1 uvedenou níže. Pro měření úvěrových rizik souvisejících s kontrakty vyjmenovanými v bodu 3 přílohy IV musí všechny úvěrové instituce použít metodu 1 uvedenou níže.

2. METODY

Metoda 1: oceňování tržními cenami „mark to market“

Krok a): přiřazení současné tržní hodnoty kontraktům (mark to market) se získají běžné náklady na náhradu všech kontraktů s kladnými hodnotami.

Krok b): pro získání číselné hodnoty případné budoucí angažovanosti⁽¹⁾ se nominální částky jistiny nebo podkladové hodnoty násobí těmito sazbami:

TABULKA 1⁽¹⁾ ⁽²⁾

Doba do zbytkové splatnosti ⁽³⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata	Kontrakty týkající se kmenových akcií	Kontrakty týkající se drahých kovů, kromě zlata	Kontrakty týkající se jiných komodit než drahých kovů
Jeden rok a méně	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Více než rok, ale ne více než pět let	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Více než pět let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

⁽¹⁾ Kontrakty nespádající do jedné z pěti kategorií uvedených v této tabulce se považují za kontrakty týkající se jiných komodit než vzácných kovů.

⁽²⁾ Pro kontrakty s vícenásobnými výměnami jistiny musí být procentní sazba vynásobena počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktu ještě provedeny.

⁽³⁾ Pro kontrakty strukturované tak, aby vyrovnávaly riziko přetrvávající po určitých datech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost rovná době do následujícího data nového stanovení termínu. V případě úrokových kontraktů, které splňují tato kritéria a mají do splatnosti více než jeden rok, je procentní hodnota nejméně 0,5 %.

Pro výpočet možného budoucího rizika podle kroku b) smějí příslušné orgány až do 31. prosince 2006 povolit úvěrovým institucím použít následující procentní sazby namísto sazeb předepsaných v tabulce 1 za předpokladu, že tyto instituce využijí možnosti stanovené v článku 11 a směrnice 93/6/EHS pro kontrakty ve smyslu bodu 3 písm. b) a c) přílohy IV:

TABULKA 1a

Doba do zbytkové splatnosti	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Netrvanlivé (zemědělské) produkty	Ostatní, včetně energetických produktů
Jeden rok nebo méně	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Více než rok, ale ne více než pět let	5 %	4 %	5 %	6 %
Více než pět let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních společností a úvěrových institucí (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1). Směrnice ve znění směrnice 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).

⁽²⁾ S výjimkou případu „floating-floating“ úrokových swapů v jedné měně, kdy se vypočítávají pouze běžné náklady na náhradu.

Krok c): výše běžného nákladu na náhradu a případná budoucí angažovanost se vynásobí rizikovou vahou stanovenou pro příslušné protistrany v článku 43.

Metoda 2: přístup „původní angažovanost“

Krok a): nominální částka každého nástroje se násobí těmito sazbami:

TABULKA 2

Původní doba splatnosti ⁽¹⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata
Jeden rok nebo méně	0,5 %	2 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	1 %	5 %
Za každý další rok	1 %	3 %

⁽¹⁾ V případě úrokových kontraktů mohou úvěrové instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní dobu splatnosti, nebo dobu zbytkové splatnosti.

Krok b): takto vypočtená původní angažovanost se vynásobí rizikovou vahou stanovenou pro příslušné protistrany v článku 43.

Pro metody 1 a 2 se musí příslušné orgány ujistit, že nominální hodnota, ke které se má přihlížet, je vhodným měřítkem rizika obsaženého v kontraktu. Jestliže například kontrakt stanoví multiplikaci peněžních toků, musí být nominální částka upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizika tohoto kontraktu.

3. SMLOUVY O NOVACI A DOHODY O ZAPOČTENÍ (SMLUVNÍ NETTING)

a) Druhy novace a započtení, které mohou příslušné orgány uznat

Pro účely tohoto bodu se „protistranou“ rozumí každý subjekt (včetně fyzických osob), který je oprávněn uzavřít smlouvu o novaci nebo dohodu o započtení.

Příslušné orgány mohou uznat za faktor snižující riziko následující druhy smluv o novaci a dohod o započtení:

- i) dvoustranné smlouvy o novaci mezi úvěrovou institucí a její protistranou, podle níž se vzájemné pohledávky a závazky automaticky slučují tím způsobem, že se při každé novaci stanoví jediná čistá částka a tím vytvoří právně závazná, jediná nová smlouva, která ruší smlouvy předešlé;
- ii) jiné dvoustranné dohody o započtení mezi úvěrovou institucí a její protistranou.

b) Podmínky uznání

Příslušné orgány mohou uznat smlouvy o novaci nebo dohody o započtení za faktor snižující riziko pouze za těchto podmínek:

- i) úvěrová instituce musí mít smlouvu o novaci nebo dohodu o započtení se svou protistranou, která vytváří jediný právní závazek pokrývající všechny zahrnuté operace tak, že kdyby protistrana neplnila své závazky z důvodu platební neschopnosti, konkursu, likvidace nebo z jiné podobné příčiny, vznikl by úvěrové instituci nárok na výplatu nebo povinnost uhrazení pouze pro čisté částky kladných a záporných hodnot zahrnutých jednotlivých operací, oceněných metodou „mark to market“;

ii) úvěrová instituce musí dát příslušným orgánům k dispozici písemné a odůvodněné právní posudky prokazující, že v případě právního řízení by příslušné soudy nebo správní orgány rozhodly v případech uvedených v bodě i), že se pohledávky a závazky úvěrové instituce omezují pouze na čistou částku, jak je vymezena v bodě i), podle:

- práva území, na kterém má protistrana sídlo, a jde-li o zahraniční pobočku podniku, též podle práva území, na kterém se nachází tato pobočka,
- práva, kterým se řídí jednotlivé zahrnuté operace, a
- práva, kterým se řídí smlouvy nebo dohody potřebné k provedení smlouvy o novaci nebo dohody o započtení;

iii) úvěrová instituce musí mít stanoveny postupy zajišťující, že právní platnost její smlouvy o novaci nebo dohody o započtení je sledována z hlediska možných změn příslušných právních předpisů.

Příslušné orgány musí být přesvědčeny, případně po konzultaci s jinými dotčenými příslušnými orgány, že smlouva o novaci nebo dohoda o započtení je platná podle každého příslušného práva. Není-li některý příslušný orgán v tomto směru přesvědčen, nebude smlouva o novaci nebo dohoda o započtení uznána za faktor snižující riziko pro kteroukoliv z protistran.

Příslušné orgány mohou přijmout odůvodněné právní posudky vypracované podle druhů smluv o novaci nebo dohod o započtení.

Za faktor snižující riziko nelze uznat smlouvu obsahující ustanovení, jež umožňuje protistraně, u níž nedošlo k platebnímu selhání, provádět pouze částečné nebo žádné platby do konkursní podstaty protistrany, a to i v případech, kdy je strana v platební neschopnosti čistým věřitelem (doložka o odstoupení).

Příslušné orgány mohou uznat za faktor snižující riziko dohody o započtení vztahující se buď na měnové kontrakty s původní splatností nevíše 14 kalendářních dnů, nebo na prodané opce, nebo na obdobné podrozvahové položky, na které se nevztahuje tato příloha, neboť nesou pouze zanedbatelné nebo žádné úvěrové riziko. Jestliže v závislosti na kladné nebo záporné tržní hodnotě těchto kontraktů, jejich zahrnutí do jiné dohody o započtení může mít za následek zvýšení nebo snížení kapitálových požadavků, musí příslušné orgány zavázat úvěrové instituce, aby používaly konzistentně stejný postup.

c) Účinky uznání

i) Smlouvy o novaci

Oceňovány jsou jednotlivé čisté hodnoty stanovené smlouvami o novaci a nikoliv dotyčné hrubé hodnoty. Při použití metody 1 lze tudíž obdržet, s přihlédnutím ke smlouvě o novaci:

- při kroku a): běžné náklady na náhradu a,
- při kroku b): nominální hodnoty jistiny nebo podkladové hodnoty.

Při použití metody 2 lze v kroku a) vypočítat nominální hodnotu jistiny s přihlédnutím ke smlouvě o novaci; je nutno použít sazby z tabulky 2.

ii) Jiné dohody o započtení

Při použití metody 1:

- v kroku a) mohou být současné náklady na náhradu pro kontrakty zahrnuté do dohody o započtení získány pomocí současných hypotetických čistých nákladů na náhradu vyplývajících z dohody; pokud započtení vede k čistému závazku úvěrové instituce, která provádí výpočet čistých nákladů na náhradu, považují se současné náklady na náhradu za rovny 0,

- v kroku b) může být číselná hodnota možné budoucí angažovanosti pro všechny kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení snížena podle následující rovnice:

$$PCE_{\text{red}} = 0,4 * PCE_{\text{gross}} + 0,6 * NGR * PCE_{\text{gross}}$$

kde:

- PCE_{red} = snížená hodnota možné budoucí angažovanosti u všech kontraktů s danou protistranou zahrnutých do právně platné dvoustranné dohody o započtení,
- PCE_{gross} = úhrn hodnot možné budoucí angažovanosti u všech kontraktů s danou protistranou, které jsou zahrnuty do právně platné dvoustranné dohody o započtení a vypočteny vynásobením nominálních hodnot jejich jistin procentními sazbami stanovenými v tabulce 1,
- NGR = „poměr čistý/hrubý“: dle uvážení příslušných orgánů:

- i) buď samostatný výpočet: podíl čistých nákladů na náhradu pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platné dvoustranné dohody o započtení s danou protistranou (čítatel) a hrubých nákladů na náhradu pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platné dvoustranné dohody o započtení s touto protistranou (jmenovatel),
- ii) nebo agregovaný výpočet: podíl součtu čistých nákladů na náhradu vypočtených na dvoustranném základě pro všechny protistrany, přičemž se vezmou v úvahu kontrakty zahrnuté do právně platných dvoustranných dohod o započtení (čítatel) a hrubé náklady na náhradu pro všechny kontrakty zahrnuté do právně platných dvoustranných dohod o započtení (jmenovatel).

Jestliže členské státy povolí úvěrovým institucím volbu metod, musí se zvolená metoda používat systematicky.

Pro výpočet možné budoucí angažovanosti podle výše uvedeného vzorce mohou být dokonale si odpovídající kontrakty zahrnuté do dohody o započtení považovány za jediný kontrakt, jehož nominální hodnota jistiny se rovná čistým příjmům. Dokonale si odpovídající kontrakty jsou termínové (forward) měnové kontrakty nebo podobné kontrakty, ve kterých se nominální hodnota jistiny rovná peněžním tokům, jestliže splatnost peněžních toků připadá na stejné datum a je zcela nebo zčásti ve stejné měně.

Při použití metody 2, v kroku a)

- lze dokonale si odpovídající kontrakty zahrnuté do dohody o započtení považovat za jediný kontrakt, jehož nominální hodnota jistiny se rovná čistým příjmům; nominální hodnota jistiny se vynásobí procentní sazbou uvedenou v tabulce 2,
- pro všechny ostatní kontrakty zahrnuté do dohody o započtení lze snížit dané sazby, jak je uvedeno v tabulce 3:

TABULKA 3

Původní doba splatnosti ⁽¹⁾	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty
Jeden rok nebo méně	0,35 %	1,50 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	0,75 %	3,75 %
Za každý další rok	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ v případě úrokových kontraktů mohou úvěrové instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní dobu splatnosti, nebo dobu do zbytkové splatnosti.

PŘÍLOHA IV

TYPY PODROZVAHOVÝCH POLOŽEK

1. **Úrokové kontrakty:**
    - a) swapy úrokových sazeb v jedné měně;
    - b) bázové swapy;
    - c) dohody o forwardové úrokové míře (FRA);
    - d) úrokové futures;
    - e) zakoupené úrokové opce;
    - f) jiné obdobné kontrakty.

  2. **Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata:**
    - a) meziměnové úrokové swapy;
    - b) forwardové měnové kontrakty;
    - c) měnové futures;
    - d) zakoupené měnové opce;
    - e) jiné obdobné kontrakty;
    - f) kontrakty týkající se zlata obdobné povahy jako v písm. a) až e).

  3. **Kontrakty obdobné jako v bodech 1 písm. a) až e) a 2 písm. a) až d), týkající se jiných referenčních položek nebo indexů týkající se:**
    - a) kmenových akcií;
    - b) drahých kovů kromě zlata;
    - c) jiných komodit než drahých kovů;
    - d) jiné obdobné kontrakty.
-

PŘÍLOHA V

ČÁST A

ZRUŠENÉ SMĚRNICE A SMĚRNICE JE POZMĚŇUJÍCÍ**(uvedené v článku 67)**

Směrnice Rady 73/183/EHS

Směrnice Rady 77/780/EHS

Směrnice Rady 85/345/EHS

Směrnice Rady 86/137/EHS

Směrnice Rady 86/524/EHS

Směrnice Rady 89/646/EHS

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES

pouze čl. 1 první odrážka; čl. 2 odst. 1 první odrážka a odst. 2 první odrážka; čl. 3 odst. 2; čl. 4 odst. 2, 3, 4, co se týče odkazů na směrnici 77/780/EHS, a 6; čl. 5 první odrážka

Směrnice Rady 96/13/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES

Směrnice Rady 89/299/EHS

Směrnice Rady 91/633/EHS

Směrnice Rady 92/16/EHS

Směrnice Rady 92/30/EHS

Směrnice Rady 89/646/EHS

Směrnice Rady 92/30/EHS

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES

pouze čl. 1 první odrážka

Směrnice Rady 89/647/EHS

Směrnice Komise 91/31/EHS

Směrnice Rady 92/30/EHS

Směrnice Komise 94/7/ES

Směrnice Komise 95/15/ES

Směrnice Komise 95/67/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/10/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/32/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES (článek 2)

Směrnice Rady 92/30/EHS

Směrnice Rady 92/121/EHS

ČÁST B

LHŮTY K PROVEDENÍ

(uvedené v článku 67)

Směrnice	Má být provedena do
73/183/EHS (Úř. věst. L 194, 16.7.1973, s. 1)	2. 1. 1975 ⁽¹⁾
77/780/EHS (Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30)	15. 12. 1979
85/345/EHS (Úř. věst. L 183, 16.7.1985, s. 19)	15. 7. 1985
86/137/EHS (Úř. věst. L 106, 23.4.1986, s. 35)	--
86/524/EHS (Úř. věst. L 309, 4.11.1986, s. 15)	31. 12. 1986
89/299/EHS (Úř. věst. L 124, 5.5.1989, s. 16)	1. 1. 1993
89/646/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1)	čl. 6 odst. 2 1.1. 1990
	ostatní ustanovení 1. 1. 1993
89/647/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 14)	1. 1. 1991
91/31/EHS (Úř. věst. L 17, 23.1.1991, s. 20)	31. 3. 1991
91/633/EHS (Úř. věst. L 339, 11.12.1991, s. 16)	31. 12. 1992
92/16/EHS (Úř. věst. L 75, 31.3.1992, s. 48)	31. 12. 1992
92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52)	31.12. 1992
92/121/EHS (Úř. věst. L 29, 5.2.1993, s. 1)	31. 12. 1993
94/7/ES (Úř. věst. L 89, 6.4.1994, s. 17)	25. 11. 1994
95/15/ES (Úř. věst. L 125, 8.6.1995, s. 23)	30. 9. 1995.
95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7)	18. 7. 1996
95/67/ES (Úř. věst. L 314, 28.12.1995, s. 72)	1. 7. 1996
96/10/ES (Úř. věst. L 85, 3.4.1996, s. 17)	30. 6. 1996
96/13/ES (Úř. věst. L 66, 16.3.1998, s. 15)	15. 4. 1996
98/32/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 26)	21. 7. 2000
98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29)	21. 7.2000

⁽¹⁾ Nicméně pokud se jedná o odstranění omezení uvedeného v čl. 3 odst. 2 písm. g), byla tato lhůta pro Nizozemsko do 2. července 1977 (viz čl. 8 druhý pododstavec směrnice 73/183/EHS).

PŘÍLOHA VI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 77/780/EHS	Směrnice 89/299/EHS	Směrnice 89/646/EHS	Směrnice 89/647/EHS	Směrnice 92/30/EHS	Směrnice 92/121/EHS	Směrnice 96/10/ES
Čl. 1 bod 1	Čl. 1 první odrážka				Čl. 1 první odrážka	Čl. 1 písm. a)	
Čl. 1 bod 2	Čl. 1 druhá odrážka						
Čl. 1 bod 3			Čl. 1 bod 3				
Čl. 1 body 4 až 8			Čl. 1 body 5 až 9		Čl. 1 šestá odrážka		
Čl. 1 bod 9							
Čl. 1 body 10 a 11			Čl. 1 body 10 a 11				
Čl. 1 bod 12			Čl. 1 bod 12		Čl. 1 sedmá odrážka	Čl. písm. c)	
Čl. 1 bod 13			Čl. 1 bod 13		Čl. 1 osmá odrážka	Čl. 1 písm. d)	
Čl. 1 bod 14 až 17				Čl. 2 odst. 1 druhá a třetí odrážka			
Čl. 1 body 18 až 20				Čl. 2 odst. 1 šestá a sedmá odrážka			
Čl. 1 body 21 až 23					Čl. 1 třetí a pátá odrážka	Čl. 1 písm. h) Čl. 1 písm. m)	
Čl. 1 bod 24							
Čl. 1 bod 25							
Čl. 1 bod 26	Čl. 1 pátá odrážka			Čl. 2 odst. 1 devátá odrážka			
Čl. 1 bod 27				Čl. 1 odst. 1			
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1		Čl. 2 odst. 1				
Čl. 2 odst. 2					Článek 2		
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 2						

Tato směrnice	Směrnice 77/780/EHS	Směrnice 89/299/EHS	Směrnice 89/646/EHS	Směrnice 89/647/EHS	Směrnice 92/30/EHS	Směrnice 92/121/EHS	Směrnice 96/10/EHS
Čl. 2 odst. 4	Čl. 2 odst. 3						
Čl. 2 odst. 5 první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 2 odst. 4 písm. a), b) a c)						
Čl. 2 odst. 6			Čl. 2 odst. 3	Čl. 1 odst. 3		Čl. 2 druhý pododstavec písm. b)	
Článek 3			Článek 3				
Článek 4	Čl. 3 odst. 1						
Čl. 5 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 odst. 2 první pododstavec		Čl. 4 odst. 1				
Čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 10 odst. 1 třetí pododstavec						
Čl. 5 odst. 2			Čl. 4 odst. 2 úvodní věta a písmena a), b) a c)				
Čl. 5 odst. 3 až 7			Čl. 10 odst. 1 až 5				
Čl. 6 odst. 1	Čl. 3 odst. 2 první pododstavec třetí odřáčka a druhý pododstavec						
Čl. 6 odst. 2	Čl. 3 odst. 2a						
Čl. 7 odst. 1 a 2							
Čl. 7 odst. 3	Čl. 3 odst. 2 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec		Čl. 1 bod 10 druhý pododstavec, čl. 5 první a druhý pododstavec				
Článek 8	Čl. 3 odst. 4						
Článek 9	Čl. 3 odst. 3 písm. a)						
Článek 10	Čl. 3 odst. 6						
Článek 11	Čl. 3 odst. 7						
Článek 12			Článek 7				
Článek 13			Čl. 6 odst. 1				

Tato směrnice	Směrnice 77/780/EHS	Směrnice 89/299/EHS	Směrnice 89/646/EHS	Směrnice 89/647/EHS	Směrnice 92/30/EHS	Směrnice 92/121/EHS	Směrnice 96/10/ES
Čl. 14 odst. 1	Čl. 8 odst. 1						
Čl. 14 odst. 2	Čl. 8 odst. 5						
Článek 15	Článek 5						
Čl. 16 odst. 1 až 5			Čl. 11 odst. 1 až 5				
Čl. 16 odst. 6			Čl. 1 bod 10 druhý pododstavec				
Článek 17			Čl. 13 odst. 2				
Článek 18			Čl. 18 odst. 1				
Článek 19			Čl. 18 odst. 2				
Čl. 20 odst. 1 až 6			Článek 19				
Čl. 20 odst. 7			Čl. 23 odst. 1				
Čl. 21 odst. 1 a 2			Článek 20				
Čl. 21 odst. 3			Čl. 23 odst. 2				
Článek 22			Článek 21				
Čl. 23 odst. 1			Článek 8				
Čl. 23 odst. 2 až 7			Článek 9				
Článek 24	Článek 9						
Článek 25					Článek 8		
Článek 26			Čl. 13 odst. 1 a 3				
Článek 27			Čl. 14 odst. 2				
Článek 28	Čl. 7 odst. 1						
Článek 29			Článek 15				
Čl. 30 odst. 1 až 5	Čl. 12 odst. 1 až 5						
Čl. 30 odst. 6	Čl. 12 odst. 5a						
Čl. 30 odst. 7	Čl. 12 odst. 5b						
Čl. 30 odst. 8	Čl. 12 odst. 6						
Čl. 30 odst. 9	Čl. 12 odst. 7						
Čl. 30 odst. 10	Čl. 12 odst. 8						

Tato směrnice	Směrnice 77/780/EHS	Směrnice 89/299/EHS	Směrnice 89/646/EHS	Směrnice 89/647/EHS	Směrnice 92/30/EHS	Směrnice 92/121/EHS	Směrnice 96/10/ES
Článek 31	Článek 12a		Článek 17				
Článek 32							
Článek 33		Čl. 1 odst. 1					
Čl. 34 odst. 1		Čl. 2 odst. 1 až 3					
Čl. 34 odst. 2 až 4		Článek 3					
Článek 35		Článek 4					
Článek 36		Článek 5					
Článek 37		Čl. 6 odst. 1 a 4					
Článek 38		Článek 7					
Článek 39							
Článek 40				Čl. 3 odst. 1 až 4, 7 a 8			
Článek 41				Článek 4			
Článek 42				Článek 5			
Článek 43				Článek 6			
Článek 44				Článek 7			
Článek 45				Článek 8			
Článek 46				Čl. 2 odst. 2			
Článek 47				Článek 10			
Článek 48						Článek 3	
Článek 49						Čl. 4 odst. 1 až 7 písm. r) druhý pod- odstavec první věta, odst. 7 písm. s) až odst. 12	
Článek 50						Čl. 5 odst. 1 až 3	
Čl. 51 odst. 1 až 5			Čl. 12 odst. 1 až 5				
Čl. 51 odst. 6			Čl. 12 odst. 8				
Čl. 52 odst. 1 až 7						Čl. 3 odst. 1 až 7	

Tato směrnice	Směrnice 77/780/EHS	Směrnice 89/299/EHS	Směrnice 89/646/EHS	Směrnice 89/647/EHS	Směrnice 92/30/EHS	Směrnice 92/121/EHS	Směrnice 96/10/ES
Čl. 52 odst. 8 a 9				Čl. 3 odst. 5 a 6	Čl. 3 odst. 8 a 9	Čl. 5 odst. 4 a 5	
Čl. 52 odst. 10					Čl. 3 odst. 10		
Článek 53					Článek 4		
Článek 54					Článek 5		
Článek 55					Článek 6		
Článek 56					Článek 7		
Článek 57	Článek 11						
Článek 58	Čl. 3 odst. 5						
Článek 59	Článek 6						
Článek 60		Článek 8	Článek 22	Článek 9		Článek 7	
Článek 61		Článek 4a					
Čl. 62 odst. 1 a 2				Čl. 11 odst. 4 a 5			
Čl. 62 odst. 3				Čl. 11 odst. 1 a 3			Článek 2
Článek 63							
Článek 64							
Článek 65			Čl. 12 odst. 7				
Článek 66	Čl. 14 odst. 2	Čl. 9 odst. 2	Čl. 24 odst. 3	Čl. 12 odst. 2		Čl. 6 odst. 1 až 9	
Článek 67	--	--	--	--	--	--	--
Článek 68	--	--	--	--	--	--	--
Článek 69	--	--	--	--	--	--	--
Příloha I			Příloha				
Příloha II				Příloha I			
Příloha III				Příloha II			
Příloha IV				Příloha III			
Příloha V	--	--	--	--	--	--	--
Příloha VI	--	--	--	--	--	--	--